

De Griezelbus

Durf jij in te stappen?

Dit boek bevat 18 spannende verhalen van de kinderen uit groep 7.

Inhoudsopgave:

Op schoolreisje naar Het Griezelbos.	Stan	Blz. 4
Het rare schoolreisje	Souhaila	Blz. 6
Het bijzondere schoolreisje	Fabiënne	Blz. 9
Een raar schoolreisje	Inge	Blz. 11
Het griezelige schoolreisje	Artjom	Blz. 15
Het dodenkasteel	IJsbrand	Blz. 18
Help schoolreisje!	Damaris	Blz. 22
Het schoolreisje	Sjors	Blz. 25
Het spookbeest	Henri	Blz. 27
De gevaarlijke bos tocht	Eduard	Blz. 29
Schoolreisje	Demi	Blz. 31
De Zombiekinderen	Mikal	Blz. 34
Verdwaald in het bos	Brian	Blz. 36
Meester Tom is weg!	Simone	Blz. 39
Kasteel de dood	Bonisa	Blz. 41
Het school reisje	Tadjay	Blz. 43
Schoolreisje	Bianca	Blz. 45
Vrije schooldag?	Maikel	Blz. 47

P.s. De namen van de personen in deze verhalen zijn verzonnen en eventuele overeenkomsten met de namen van kinderen en leraren op de school 'De Wijngaard' zijn toeval .

OP SCHOOLREISJE NAAR

HET GRIEZELBOS

Het was 13 november 2011.

We gingen op schoolreisje. Iedereen ging mee. Het was heel donker. Je kon niks zien. Opeens bleef de bus staan en de buschauffeur zei: “we zijn er.” Iedereen dacht dat de buschauffeur een grapje maakte, maar dat was niet zo. We zaten midden in het bos en Brian vroeg: ”zitten we wel goed?” De buschauffeur draaide zich om en riep: “ja en nu weg wezen uit mijn bus.”

Toen we waren uitgestapt reed de bus heel hard weg. Toen vroeg Sjors aan Brian: “waarom vroeg je dat nou?” Ik wilde weten of we er waren.” “lekker dan” zei Sjors. Toen gaf Tadjay Bianca een kus en een knuffel. Iedereen moest lachen toen ze het zagen. IJsbrand hoefde niet te lachen, hij vond het niet leuk en liep weg en zei: “lekker dan de bus is weg en Tadjay en Bianca gaan alleen maar kussen” en hij liep weg Toen hij weg was liepen alle kinderen achter hem aan en riepen” wat ga je doen!!!!!!” “Ik ga terug naar school” riep hij boos. Hij liep naar het bos en klom in een boom.

Toen hij in de boom zat riep hij: ”Ik kan de school zien!” Toen riep Ed: ”kom uit die boom.” Toen IJsbrand halverwege was viel hij uit de boom en hij had een gebroken arm, gebroken been en een gebroken rib.

Toen hij op grond lach begon hij te gillen van de pijn. Toen riep Brian:” Wat moeten we nu doen? Inge pakte haar telefoon en probeerde te bellen met haar mam maar ze had geen bereik in het bos tussen allen bomen. Ze stopten met proberen na 3 keer. Toen zij ze: “het werkt niet ik heb geen bereik.” “wat moeten we nu doen” vroeg Brian. We kunnen niet de ambulance bellen. “We moeten IJsbrand op tillen wat hij kan niet lopen” zei Demi. Maar dat doet toch ook pijn zei ik. Toen had meester Tom een plan. “We moeten

een brancard maken van takken en dan bladeren er op en ook nog een paar jassen over de bladeren en over IJsbrand, dan is het lekker warm". Oké zij iedereen dat gaan we doen

Toen we klaar waren gingen we IJsbrand op de brancard leggen. Toen we klaar waren gingen we lopen langs het bos langs de weg lopen.

Een dag later kwamen we aan het eind van het bos. We waren toen al een zwerver en een inbreker tegen gekomen maar de inbreker bleek gelukkig niks gestolen te hebben een uur later kwamen we een bord tegen met oen er veder op een bord met Utrecht er op. Daar onder stond 100 kilometer naar doorn. Tien dagen later wamen we op school. We waren helemaal mager en we kregen veel en lekker eten.

Het rare schoolreisje.

Het is maandag ochtend, iedereen zit in de klas. Meester Tom is gaan zitten, hij zegt: “oké kinderen, weten jullie wat we morgen gaan doen?” Iedereen kijkt hem verbaasd aan. Brian roept er weer een doorheen: “wat dan meester?” “Brian roep er niet doorheen!” zegt meester Tom. “We gaan morgen op schoolreisje naar pretpark Hellendoorn.” Jippiiiii!” roept iedereen door elkaar. “Jullie mogen snoep meenemen, maar jullie moeten de papiertjes niet op de grond van de bus gooien. En jullie moeten vandaag iemand kiezen om naast te gaan zitten.”

De volgende morgen gaat iedereen zenuwachtig de bus in. Ze hebben er hartstikke veel zin in natuurlijk. De meester telt de kinderen en ziet dat er iemand mist. Na een tijdje weet hij wie er mist. Bianca is natuurlijk, net als altijd, te laat. De meester stapt de bus uit en kijkt om zich heen, dan ziet hij dat Bianca aan komt rennen. Als ze hijgend naast hem staat, roept de meester boos naar Bianca: “Bianca dit is de laatste keer dat je te laat komt, ga snel in de bus naast Tadjay zitten. Hij zit achter Damaris en Brian.” “Ja meester “ zegt ze.

Als ze de bus in stapt en naast Tadjay gaat zitten, hoort ze in de twee stoelen voor zich gesmak. Ze kijkt boven de stoelen uit en ziet dat Brian en Damaris aan het zoenen zijn. Ze begint te lachen en valt neer op haar stoel. Opeens drukt Tadjay een dikke, vette, smakkende kus op de mond van Bianca. Daarom bijt zij hem in zijn lip. Intussen zegt meester Tom tegen de buschauffeur: “We kunnen gaan, de klas is compleet.” “eeh..... meester Tom wat is al dat gesmak?” “Sorry, maar in mijn klas wordt er nou eenmaal veel gezoend.

De chauffeur begint met rijden, na een uur rijden komen ze aan in de bergen, iedereen is bezig met het eten van snoep, spelletjes spelen, of met het roddelen over de verliefde stelletjes uit hun klas. Ze hebben niet in de gaten dat de bus opeens stopt. De chauffeur en de meester wel, ze lopen de bus uit en zien dat de twee achterbanden lek zijn. de chauffeur zegt: “nou we zitten hier nog wel even vast.” “Heb je geen reserve banden,?” zegt meester Tom geschrokken. “Eeeeh.....nee het spijt me maar die heb ik gisteren al gebruikt met een schoolreisje. “Oké heb je hier in de bergen wel bereik, dan kan ik hulp bellen om ons te helpen, want het gaat vanavond hagelen, donderen, bliksemen en regenen.” De chauffeur wil nog wat zeggen, maar hij kan nog net alleen maar een gil geven. Hij wordt gepakt ,in een auto geduwd en de auto rijdt in een keer keihard weg. Meester Tom weet dat het geen zin heeft om nog de auto achterna te rennen dus loopt hij terug naar de bus.

In de bus hebben de kinderen de gil ook gehoord. Ze merken dat er iets niet pluis is en dat de bus stil staat, en de buschauffeur is in geen wegen te bekekenen. Damaris begint keihard te gillen want ze zag iemand om de bus heen lopen, ze begint ook gelijk te huilen, terwijl Brian haar probeert te troosten, begint Bianca met Tadjay te vechten. Hij probeerde haar

alweer te zoenen. Het wordt een hele bende in de bus totdat meester Tom de bus instapt en iedereen tot rust brengt. Hij vertelt iedereen wat er is gebeurd, hij zegt dat ze in de bus zullen blijven slapen, totdat het weer ochtend wordt en ze terug zullen lopen tot het eerste huisje.

Die avond wordt verschrikkelijk, ze moeten avondeten met snoep, maar ze hebben nog drinken in de kofferbak van de bus zitten. De meester haalt samen met Tadjay en Stan het drinken uit de kofferbak, de rest van de jongens krijgt de taak, om de meiden te beschermen, iedere jongen gaat naast een meisje zitten. Sjors gaat naast Fabiënne zitten, Henri gaat naast Simone zitten, Artjom gaat naast Demi zitten, Brian gaat naast Damaris zitten, Mikal gaat naast Bonisa zitten, Maikel gaat naast Bianca en IJsbrand gaat naast Souhaila zitten.

Die zijn het er natuurlijk niet mee eens. Souhaila roept meteen “dat is niet eerlijk, wij kunnen ons zelf wel beschermen hoor meisjes zijn niet slap of zo.” IJsbrand wil net naast haar gaan zitten, als ze hem een klap in zijn gezicht geeft en “ga weg” roept. Als de meester met Stan en Tadjay terug komt ziet hij Souhaila triomfantelijk kijken naar IJsbrand die zit te huilen van de pijn met een rode hand afdruk op zijn gezicht. Hij helpt hem, geeft iedereen wat te drinken en een dekentje, en zegt dan dat iedereen moet gaan slapen. Net als meester Tom zelf wil gaan slapen, hoort hij een hele harde gil. Hij rent naar de plek waar de gil vandaan kwam, hij ziet Damaris huilend op haar stoel zitten omdat: ze droomde dat Brian het uitmaakte, en haar toen in elkaar sloeg. De meester troost haar en gaat dan zelf slapen.

De volgende morgen wordT meester Tom vroeg wakker vanwege het geronk van een auto. Hij rent snel de bus uit en probeert de auto te stoppen, door er gillend achteraan te rennen en wild met zijn armen te zwaaien. De auto stopt en er stapt een boer uit. De meester vraagt: “heeft u misschien nog twee reserve banden want ik zit vast hier in de bergen met een bus met 18 kinderen, en hun ouders zijn vast heel erg bezorgd want ik heb geen bereik om hulp te bellen en de chauffeur is opeens verdwenen.” “maar natuurlijk meneer, ik woon hier vlakbij, en heb nog een heleboel reserve banden liggen.” “O meneer dank u wel, echt waar heel erg bedankt.” De boer stapt in zijn auto en haalt de reserve banden, voor de zekerheid neemt hij er nog een paar mee. Als hij weer terug is staan de kinderen weer opgefrist en al voor de bus te spelen. De boer repareert samen met meester Tom de banden, en geeft alle kinderen een boterham met chocopasta. Dan vertrekt de boer weer, want hij moet de koeien nog melken. Henri zegt: “mag ik mee?, ik vind koeien melken heel leuk, en ik ben er goed in. Ik woon zelf ook op een boerderij. “Nee jongen, ga jij maar naar school” zegt de boer

En zo gaan ze weer op weg naar school, met meester Tom achter het stuur. Maar dan ziet hij iemand in de berm liggen. Hij stopt de bus en loopt naar die man, als hij dichterbij komt ziet hij dat het de bus chauffeur is. Hij brengt de buschauffeur naar de bus, en verzorgt hem. Hij heeft namelijk allemaal wondjes op zijn armen en zijn benen en zijn voorhoofd zitten. Als de buschauffeur vertelt dat hij is ontsnapt uit het huis van die dieven, en hij heel vaak is

gestruikeld in het donker. Zelfs zo vaak dat hij na een tijdje maar in de berm ging liggen, en in slaap viel. Iedereen vind hem heel dapper. De meester rijdt weer verder, want de buschauffeur is te moe om te rijden. Als ze na 5 uur rijden, eindelijk op school aankomen rennen ze meteen naar de klas, en gaan ze op hun plek zitten, terwijl de meester naar meester Jon toeloopt, om hem te vragen om de ouders van de kinderen te bellen, zodat ze worden opgehaald en de rest van de dag niet naar school hoeven, om te bekomen van de schrik. Als na een uur iedereen is opgehaald, gaat ook meester Tom naar huis. Maar dan met een heel goed gevoel, omdat hij zijn klas kon redden. Als hij thuis aankomt, merkt hij dat hij zijn huissleutels kwijt is. Dus hij stapt in zijn auto, en rijdt naar zijn ouders, hij vertelt wat er is gebeurd. Zijn moeder geeft hem een warme omhelzing met een kus er bij omdat ze blij is dat hij weer veilig thuis is. Hij valt in diepe slaap op de bank en is heel erg opgelucht.

Het bijzondere schoolreisje

Het is ochtend. De kinderen van groep 7 gaan vandaag op schoolreisje. Ze hebben er allemaal zin in, maar ze weten nog niet waar ze heen gaan. Meester Tom komt de klas binnen. Hallo, allemaal hebben jullie lekker geslapen? Ja 'zeggen alle kinderen.

Dat is fijn .vandaag gaan we op schoolreisje naar het pretpark Apeldoorn. Alle kinderen beginnen te kletsen. Ja leuk, dit wordt het beste schoolreisje ooit 'zeggen de meisjes. Dan komt Artjom de klas in. 'Sorry, dat ik te laat ben ',zegt hij, en hij geeft een knipoog naar Bianca.' Kom op jongens, doe jullie jassen aan, en dan gaan we 'zegt de meester. De kinderen lopen twee aan twee naar de bus. Artjom loopt natuurlijk samen met Bianca. Ze lacht naar Artjom. Ze is al weken verliefd op hem.

Als ze de bus in stappen gaat iedereen naast een vriend of vriendin zitten. Tadjay gaat snel naast Inge zitten en slaat een arm om haar heen. Hij wil haar zoenen maar Inge draait zich om en komt met haar elleboog tegen de neus van Tadjay. Tadjay gilt het uit! SSst " zegt de meester boos. De deuren gaan dicht en de bus vertrekt. Bianca zit te zoenen met Artjom. Souhaila zit in de hoek van de bus super hard te lachen met Demi, Damaris en Fabienne. Dat is ook maar goed want, dan hoor je het gesmak van het zoenende koppel niet.

De jongens zijn aan het zingen, en IJsbrand en Sjors proberen Souhaila te versieren. Maar gelukkig heeft Souhaila dat niet door. Na een paar uur rijden wordt het mistig. De chauffeur ziet helemaal niks meer en vliegt de bocht door. Zelfs Bianca en Artjom stoppen met zoenen door de gillende meisjes.' We gaan dood,' roept Sjors boven het gegil uit. Souhaila kijkt hem aan en snel doet Sjors weer heel stoer. De bus stopt en de meisjes stoppen met gillen. Iedereen kijkt naar buiten maar ze zien niks. De meester stapt uit maar ook hij ziet niks. Hmm... de meester kijkt naar de banden. We hebben een aantal lekken band 'zegt hij tegen de kinderen als hij weer in de bus staat.

'En nu? ',vraagt Maikel. 'Pak jullie spullen 'zegt de meester. We hebben even een frisse neus halen'. Alle kinderen stappen de bus uit. Hij loopt naar de chauffeur. 'Zorg dat het snel opgelost is ',

zegt hij. We moeten over een uur bij het pretpark zijn. Dat heb ik afgesproken met meester Jon. 'Oké ,zegt de chauffeur. Misschien liggen er reservebanden in de bus. Hij stapt uit en hij gaat kijken, intussen staan de kinderen te kletsen. Meester Tom geeft de kinderen wat drinken en loopt terug naar de chauffeur.,' En? 'Niks zegt de chauffeur. Stoppen met zoenen' zegt de meester tegen Bianca en Artjom. Oké jongens, we gaan lopend naar het pretpark'. Dat duurt eeuwig ,zegt Mikal. 'Daarom gaan we door het bos, dat is veel sneller,' zegt de meester. De kinderen lopen twee aan twee het bos in. Ik vind het maar een griezelig bos zegt Bonisa. 'Ja,' zegt Henri,' ik heb hier geen goed gevoel bij. 'Gewoon doorlopen,' zegt de meester. Hoe sneller we lopen, hoe eerder we bij het pretpark zijn. Na een half uur is het

eerste kind al aan het huilen. Waarom huil je?’ vraagt de meester. Ik ben gevallen,’ antwoordt Simone.

Waarover dan? ‘Dat weet ik niet ’, zegt Simone. De meester doet er een pleister op en loopt weer door.’ We moeten echt doorlopen ‘, zegt hij.’ Als we snel zijn dan kunnen jullie nog een uurtje spelen. ‘Dat kan niet zegt Eduard want als je het in kilometers berekent dan zouden we nog maar 55 minuten kunnen spelen. Dat komt omdat we nu al vijf minuten aan het praten zijn ‘, zegt de meester. O ja, zegt Eduard. Ze horen een uil en daarna horen ze opeens een kreet. Wat is dat? vraagt Simone. Jongens, we gaan de tenten op zetten zegt meester Tom. We zetten een jongens tent en een meisjes tent op. Oké zeggen de kinderen. Ik heb dorst zegt Bianca. Dat komt van al dat gezoen zegt Damaris. Geen ruzie maken meisjes “zegt de meester.

Hup iedereen naar bed ” zegt de meester. Oké ‘, zeggen de kinderen. Ze lopen allemaal naar hun tent. Midden in de nacht kan Bianca niet slapen, want ze denkt de hele tijd aan Artjom. Ze loopt stilletjes de tent uit, en loopt naar de jongens tent. Ze loopt de tent door maar struikelt over iemands been en valt bovenop Sjors. Hij wordt wakker, en kijkt haar recht aan. Wat doe je? vraagt Sjors boos. Ik.... ‘Wat is hier aan de hand? Meester Tom doet de tent open. ‘Waarom ben je niet in je eigen tent? vraagt de meester boos aan Bianca. Ik wilde Artjom zien omdat ik niet kon slapen zegt ‘, Bianca. Ga naar je eigen tent Bianca. Hoe graag je Artjom ook wil zien, en hij brengt Bianca naar haar eigen tent. De volgende dag was het heel erg aan het stormen. De jongens tent was weggevoegen! We moeten maar weer terug naar de bus lopen want het pretpark kunnen we wel vergeten’ zegt de meester.

De kinderen pakken al hun spullen ,en lopen terug naar de bus. Na een half uur komen ze bij een bankje. Daar kunnen de kinderen even uitrusten. Alleen stormt het nog steeds heel hard. De meester telt de kinderen. Als hij alle kinderen heeft geteld komt hij op zeventien kinderen uit. zeventien? Maar we hebben achttien kinderen. Hij telt nog een keer. Weer zeventien kinderen. Maar hoe kan dat nou? Ik weet het al zegt Eduard Henri is weg. Iedereen schrikt. Wat nu? We moeten terug naar de bus zegt de meester daar kijken we wel verder. Als de kinderen na een paar uur terug zijn. Zijn ze allemaal heel moe van het lopen. Maar als de meester in de bus kijkt ziet hij een spook. Hij geeft het uit. Tadjay loopt naar binnen en begint ook te gillen. Dan rennen ze de bus uit. Dan komt Henri de bus uit. Iedereen moet lachen. Maar Henri lacht het meest. De bus is herstelt zegt meester Tom. De bus chauffeur had nog wat reserve banden gevonden, en de kinderen stappen in de bus. Ze rijden meteen weg en doen net alsof het allemaal niet gebeurd was. En zo was het toch nog een leuk schoolreisje.

Een raar schoolreisje

Eindelijk was het zover, we gingen op schoolreisje!

Echt iedereen had er zin in. Eerst moesten we allemaal koppels maken. Fabienne en Inge gingen samen, Simone en Stan. (Die zijn smoor op elkaar.), Tadjay en Bianca, (Ook die zijn smoor op elkaar) en zo maakte iedereen koppels.

Toen de bus kwam was het een bus waar allemaal graffiti op stond.

Dat was een beetje raar, want de mensen van wie we de bus zouden krijgen had gezegd dat het een spiksplinternieuwe bus was. Maar toch stapte we in.

Niemand wist waar we heen gingen, zelfs de meester niet. Toen we al wel een uur in een donker bos reden, en nog steeds geen huis of dorp gezien hadden, ging meester Tom naar voren om te vragen of we niet verdwaald waren.

De meester kwam gillend terug en hij schreeuwde: "De bus wordt niet door iemand bestuurd!" Iedereen raakte in paniek. Bianca kroop tegen Tadjay aan. Iedereen gilte het uit. De meester rukte de deur open en riep: "Iedereen naar buiten!" "Maar we zijn aan het rijden!" schreeuwde IJsbrand. "Gewoon naar buiten gaan" zei de meester.

Iedereen sprong naar buiten, maar Souhaila durfde niet. Toen pakte Maikel haar hand vast en riep: "Kom Souhaila, met mij durf je het wel toch?" En samen sprongen ze naar buiten.

Niemand zag dat Sjors achter in de bus al het snoep pakte en achter aan de rij aansloot.

Toen iedereen naar buiten was, sprong de meester ook naar buiten. Simone vroeg: "Meester, waar gaan we nu naar toe?" "Dat weet ik niet Simoon, maar we gaan in ieder geval terug." Bianca was zo bang dat ze in de armen van Tadjay sprong en vroeg: "Tadje van me, wil jij me alsjeblieft dragen?" En de stoere Tadjay zei: "Weet je liefje, ik wil je wel dragen." En hij zoende haar op haar mond.

"Iel!" schreeuwde Damaris, Fabiënne en Souhaila. "Zoenen is goor." "Maar je wilt toch mij zoenen Damaar." zei Brian. "Ja, dat is waar Brian."

En dan roept Sjors ineens: "Kijk, de meester is weg." "Je maakt toch geen grapje he, ik vind het hier al zo eng." Zegt Inge boos. "Nee, ik maak geen grap, kijk zelf dan." antwoordt Sjors. "Goed ik ga al kijken, hoor." zei Inge.

"Zou het waar zijn?" Vroeg Artjom aan IJsbrand. "Ik weet het niet." Antwoorde IJsbrand.

Toen kwam Inge terug. Gelijk ging iedereen naar haar toe. "En?" "En?" vroeg iedereen aan haar. "Hij is echt weg!" "O, nee." zei iedereen. "Hoe moeten we nou weten welke kant we op moeten." zei Bianca gillend.

"Weet je," zei Tadjay "we moeten een kamp gaan bouwen." "O wat ben je stoer." zei Bianca verliefd.

“Kom op mensen, even niet zo klef doen.” zei Bonisa. “We moeten een kamp bouwen.”
“Bonisa heeft gelijk.” zei Sjors. “We moeten allemaal takken en boomstronken verzamelen.”
Iedereen ging aan het werk, en na ongeveer 3 uur hadden ze 2 grote hutten gemaakt. Eén voor de jongens en één voor de meisjes.

“Maar hoe komen we nu aan eten?” vroeg Damaris.

Toen haalde Sjors al het snoep dat hij meegenomen had en liet het aan iedereen zien. En zei: “Kijk eens wat ik mee genomen heb.” Hij gaf de ene helft aan de meisjes en de andere aan de jongens.

Even later ging iedereen slapen.

In de meisjes hut was er een wild gesprek over de verdwijning van meester Tom. “Waar zou hij nou zijn?” vroeg Bonisa. “Ik weet het niet.” antwoordde Inge. “

“Zullen we gaan slapen?” Vroeg Bianca. “Nou ik niet hoor,” zei Fabiënne. “Ik ga meester Tom zoeken.” “Ik ga mee Fa.” zei Damaris. “En ik ook.” zei Inge.

Simone vroeg even later aan Demi: “Is er iets, je bent zo stil?” “O, nee hoor er is niets.”
“Oke, dan ga ik maar slapen.”

Intussen bij de jongens.

“Zullen we de meiden bang maken?” vroeg IJsbrand. “Ja goed plan.” zei Stan. “Ik weet het niet, hoor. Dat is wel een beetje flauw.” “Nou als jij niet wilt moet je het zelf weten” zei Stan. “Nou doi.”

De jongens waren net op tijd buiten om Fabiënne, Damaris en Inge weg te zien gaan. “Waar gaan jullie heen?” vroeg Stan. “O, nergens hoor.” antwoordde Damaris. “Ik zie dat je liegt.” zei IJsbrand. “Goed, we gaan de meester zoeken.” “Dat is veel te gevaarlijk voor meisjes.” zei Stan. “Helemaal niet!” zei Fabiënne boos. “O, echt wel.” zei Stan sarcastisch. “Meisjes zijn daar veel te slap voor. Wij gaan mee.” “Ja, en dan lekker met de eer strijken.” merkte Inge op. “Nee, we gaan niet met de eer strijken.” zei IJsbrand liefjes. “Oké, jullie mogen mee.” zei Damaris.

Intussen bij de jongens:

“Zeg,” zei Sjors “ze blijven wel lang weg. En ik heb nog helemaal geen gegil gehoord.” “Daar heb je gelijk in.” Zei Eduard. “Zullen we even gaan kijken?” “Goed plan, ik ga met je mee.” zei Sjors.

“Doei!”

Bij de meisjes:

Ik vind het eng zullen we ze achterna gaan?” stelde Souhaila voor. “Durf jij dat?” vroeg Bianca. “Ik durf dat alleen met Tadjay.”

Toen kwamen de jongens binnen. “Aaaaaahhhh” Schreeuwden alle meisjes in koor.

“Rustig maar, wij zijn het” zei Sjors sussend. “Ed en ik zochten net IJsbrand en Stan. Hebben jullie ze gezien?” “Nee,” zei Bonisa verbaasd. “Wij hebben ze niet gezien.”

“Dan vind ik dat we ze moeten zoeken.” zei Eduard.

“Ja!” schreeuwde weer alle meisjes in koor. “Kom!”

Intussen bij het groepje dat meester Tom zoekt: “Ik vind het eng.” zei Damaris. “Bescherm jij me als we aan gevallen worden IJsbrand?” “Tuurlijk Damaris. Ik bescherm je.” “Ik hoor wat.” zei Inge. “Nu je het zegt, ik ook.” zei Eduard. Het kraken kwam steeds dichterbij, en Inge, Fabiënne en Damaris schreeuwde het uit: “Aaaahhhhh!”

(nu zal je wel denken: dat zijn de kinderen die ze zoeken, maar dan heb je het mis...)

En daar ineens stond meester Tom! “Meester!” schreeuwden ze allemaal. “Hoi jongens, Wat ben ik blij jullie te zien.” “Waar was u?” vroeg IJsbrand. “Ik was de weg kwijt.” “Kom mee mees,” zei Fabiënne “We brengen je naar het kamp.” “Welk kamp?” vroeg meester Tom. “Het kamp dat we gemaakt hebben.” zei IJsbrand. “Kom.”

“Ik hoor weer wat.” zei Inge de 2de keer deze dag.

(nu hebben jullie gelijk hoor)

“Kijk!” schreeuwde iemand. “Daar zijn de anderen!”
En daar stonden alle anderen kinderen van groep 7. “Meester!” schreeuwde iedereen.

“Weet u waar we zijn?”

“We gaan eerst naar het kamp dan kijken we wat we gaan doen.” zei de meester beslist.

Even later in het kamp: “We moeten naar buiten zien te komen.” zei de meester. “Ja, maar hoe?” vroeg IJsbrand. “Ik heb geen idee.” Gaf de meester met spijt toe. En ineens... De bus! “Aaaah!” schreeuwde iedereen. “Wacht eens even,” zei Stan. “er zit iemand achter het stuur!” “Ja.” zei Fabiënne, “er zit daar inderdaad iemand achter het stuur.” Damaris: “Is dat niet meester Jon?” Simone: “Ja, je hebt gelijk, dat is meester Jon.”

Als de bus even later gestopt is, vraagt Bonisa: “Hoe heeft u ons gevonden?” “O, we hebben dit expres gedaan. Om te kijken hoe jullie overleven. Een soort van kamp.” Mikal: “Hoe heeft u de bus zonder chauffeur gemaakt.” “En dit donkere bos?” voegde Inge eraan toe. “De bus was niet zo moeilijk. Dat was gewoon een automatische piloot. “Een autowatte?” vroeg Damaris. “Een automatische piloot. Iets waardoor je zelf niet hoeft te rijden. Dat je dat niet weet.” zei IJsbrand sarcastisch.

“En het bos, ja, eh dat was er al.” Ging meester Jon verder alsof hij niets gehoord had. “Maar stap in.”

Even later bij school:

“Wow, wat doen al die journalisten hier?” vraagt Bonisa. “Ik heb geen idee.” geeft IJsbrand toe.

“Uitstappen!” schreeuwt meester Jon door de bus.

“Ik ga wel eerst.” zegt Fabiënne dapper. “Ik heb toch zo vaak in alle aandacht. Bij musicals en zo.” Buiten wordt heel groep 7 bedolven onder vragen: “Hoe was het om als eerste van de

Wijngaard iets te zeggen in nee film?” “Ben je in het echt ook verliefd op Tadjay?” Enz. “Een film?” Dan schreeuwt meester Jon: “Ga weg journalisten.” En braaf ging iedereen weg. “Wat is er eigenlijk aan de hand?” vraagt Maikel zich af. “Ik zal het vertellen,” zei meester Jon. “Jullie hebben in de eerste film van De Wijngaard gespeeld.” “Ga maar gouv naar jullie klas.” zei meester Jon.

En in de klas:

“Verrassing!” alle ouders en vrienden stonden daar. Er hingen ballonnen en slingers en er was super veel taart. 😊 Het werd een groot feest, en duurde tot diep in de nacht. Pas om 1 uur s ‘nachts was iedereen weg. Iedereen vond het super leuk. Daarna was het veel gezelliger in de klas. (Als dat het al niet was.)

HET GRIEZELIGE SCHOOLREISJE

Meester Tom zei: "Kinderen we gaan op een schoolreisje over een week" en alle kinderen riepen "Yeeeeeeeeeeeeee." in de klas van meester Tom waren 18 kinderen en dat waren IJsbrand, Brian, Mikal, Artjom, Souhaila, Bianca, Fabienne, Damaris, Eduard, Henri (maar iedereen noemt hem altijd opa), Inge, Simone, Sjors, Stan, Tadjay, Maikel, Bonisa, Demi. Fabienne is verliefd op Henri. Bianca is erg verliefd op Tadjay. Niemand weet het maar ik zag hun samen in de stad lopen. IJsbrand is een slimme jongen groot gebouwd. Brian is een leuke jongen, hij is heel goed in voetballen. Mikal is goed in rekenen voetballen. Artjom is ook een slimme jongen en groot gebouwd. Souhaila is een klein meisje maar ze lacht erg veel. Bianca is een heel lang meisje. Fabienne is een klein meisje. Damaris is een klein meisje en zij is beste vriendin van Fabienne. Eduard is een hele leuke jongen hij is, net als Brian.

Iedereen was klaar om naar de bus te gaan. Natuurlijk zat Bianca met Tadjay en Fabienne met Henri. De bus begon rijden, alle kinderen begonnen met zingen. Maar als ze in het bos gingen bleef de bus helemaal stil staan. De buschauffeur ging de bus uit en hij zei "Nou die bus is helemaal kapot, deze bus werkte voor mij 30 jaar en nu is die kapot gegaan!" De kinderen begonnen te zeggen "Nee toch, we blijven hier tot einde van ons leven." Meester Tom keek op zijn telefoon oh... nee hij heeft geen bereik. Het werd donker en Brian zei "Moeten we nou in die stomme, donkere, koude bus blijven zitten?" Meester Tom ging bij Brian zitten en ging hem troosten "Brian het gaat allemaal goed komen. Meester Jon gaat horen dat wij niet naar de camping zijn gegaan, hij belt vast de politie." Meester Jon was de directeur van de school waar de kinderen vandaan kwamen. Het was donker, pik donker. Eduard zei "Was dat onze camping? We zijn nu in een kapotte bus, zonder licht, zonder signaal" Het was stil, doodstil. En ineens hoorde iedereen een onbekend geluid. "Auuuuuuuuuuuuuu" het was een wolf. Toen zei Stan "Nee ze gaan ons opeten" Maar toen de buschauffeur was voor de bus de licht ging aan maar wacht, was geen gewoon licht, het was rood licht. De deuren gingen dicht. En de bus ging heel hard rijden. Toen begon de radio aan en uit te gaan. Iedereen ging schreeuwen. Meester Tom zei "Rustig nou kinderen, dit is een gewone achtbaan" Maar dat was helemaal niet zo. Toen ging de radio aan en dan ging hij rustige muziek spelen en ineens begon harde Rock and Roll. Dat duurde paar minuten dan ging de radio uit en de microfoon van chauffeur aan "Maar daar zit niemand," zei Tadjay "Hoe kan nou die microfoon van zelf aan gaan?" "Het is de bus waarschijnlijk" zei Mikal "Het is bijna net als in het boek "De Griezelbus" dat weet je toch?" "Oh ja!" zei Brian "Hallo kinderen" met zware stem zei de bus "Jullie blijven tot einde van jullie leven hier, ha ha ha! Tot volgende keer, doe!" "Horden jullie dat we gaan hier tot het einde van onze leven hier blijven?" zei Henri. Bianca was erg bang daarom ging ze dichtbij Tadjay zitten, ze zei "Tadjay" en Tadjay zei "ja Bianca" "Tadjay ik ben erg bang" "Wees gerust dat gaat allemaal goed komen" zei Tadjay. De bus stopte ineens iedereen ging naar voren en naar achter. "Hee" zei Artjom "Wat is er?" zei Sjors "Wat toevallig vandaag is de vrijdag de 13de, op die dag gebeuren slechte dingen" zei Artjom "Misschien is morgen alles voorbij!" zei Mikal

"Nou... Ik denk van niet, want misschien zit er een geest in deze bus." zei Artjom "Ssst... misschien hoort hij ons" zei Eduard sissend " Ja, Eduard heeft gelijk, in heel veel verhalen horen de bussen of iets anders" zei Artjom "Dan moeten we alles op papier schrijven, wat geheim is" zei Stan "Oké kinderen wie wil iets eten?" riep meester Tom. Iedereen riep "liiiiik" Dan ging de licht uit, het was erg eng. "Oké ik denk dat het uit is, Meester Tom u moet achter het stuur gaan zitten en gaan sturen, want ik denk dat hij is aan het slapen is" zei Artjom "Ja maar die bus is toch kapot? Hoe gaan we hem rijden dat is een en tweede is het is veel te gevaarlijk!" zei meester Tom "Maar ik ga wel proberen" zei meester Tom en daarna door ging. "Heeeeeee" klonk er ineens dat was die bus "Iedereen zitten" Iedereen ging zitten en in eens springen riemen om hun heen "Oooooooh, nee hij bindt ons vast wat moeten we nou doen?" zei Henri. Artjom ging een stuk papier pakken en schreef op: "Ik heb een zakmes, ik probeer ons te bevrijden." Hij sneed in de riem. Ja, het is gelukt naast hem zat Eduard hij ging hem ook bevrijden. Toen iedereen vrij was, schreef Stan op een papier: "Zullen we proberen om de raam kapot te maken en dan er uit springen?" Meester Tom schreef: "Nee het is te gevaarlijk. En Artjom antwoordde op papier: "Moeten nou we sterven in deze bus?" "Oké, dan ik tel tot vijf en maken we ramen kapot en springen de bus uit" schreef meester Tom. Meester Tom ging tellen tot tien en iedereen maakte ramen kapot en sprongen uit de bus. "Jaaaaaaa, we zijn vrij!" riep IJsbrand "Ssssssssst" siste Artjom. De bus ging ietsje rustiger en daarna stopte hij en draaide om ging hard naar kinderen rijden. Kinderen riepen "Aaaaaaaaaaaaaaaaa". "Spring het bos in, hij kan niet door het bos rijden." Zei meester Tom. De kinderen sprongen in het bos. "Ja, we zijn gered" riep Inge. "Ik denk nog niet" zei Artjom "Hoe zo niet?" vroeg Sjors " Hij is toch een spook?" zei Artjom "Ja, en?" antwoordde Sjors "Die kan dan door de bomen rijden" zei Artjom "Anders konden wij niet er in zitten" zei Sjors "Ja dat is ook waar" zei Artjom " Oké kinderen" begon meester Tom "We moeten die bus kapot maken met stenen". Iedereen ging een steen pakken. "Is iedereen klaar? Positie één" zei meester "Eeeeeee..... meester?" Brian aarzelde even "Meester wat is "positie een

? " meester Tom zei "Dat is ongeveer 30 graden houden, en nu is iedereen klaar?" "Jaaaaa" zei iedereen "Oké dan, gooieeeeeen!!!!!!" "Jaaaaa, we hebben hem gedood " riepen kinderen "Ik kom nog wel terug" zei de bus, maar dat is een ander verhaal. En nu moeten ze naar huis lopen. Ze waren heel erg toen als ze naar huis moesten gaan. "Misschien gaan de wolven ons opeten" zei Henri bang "Wat moeten we doen als ze ons aanvallen?" "Geen zorgen Henri" zei meester Tom "Ze zijn ver weg, denk ik." zei hij rustig. "Kinderen, het is nacht we moeten slapen, we hebben geen kampeertenten, dus de nacht wordt koud"

De volgende dag gaan ze de snelweg zoeken "Meester ik ben moe" zei Brian "Ik geloof dat het nog een klein stukje lopen is." Maar de meester wist het niet of het ver was of niet. Over paar uurtjes zei Mikal: "Meester ik heb dorst" meester Tom antwoorde "Sorry Mikal, ik heb geen water meer" Dan gingen ze nog paar uurtjes en ineens zei Eduard:" Meester!!! Hoort U de auto's?" "Ja" antwoorde meester "Jongens en meisjes ga door rennen." En ja hoor daar was een snelweg "Aaaaaaa... nu ziet niemand ons" zei Bianca "Kinderen we moeten door

gaan misschien is er wel een telefoon aan de snelweg.” Ze gingen een half uurtje of zo en ze zien een diensttelefoon “Oké kinderen, ik ga nu bellen” zei meester Tom en hij ging bellen. Over een half uur komt er een busje en die neemt ons mee naar school. En nu was alles normaal, geen spoken, geen geesten en geen griezelige bussen meer. En Bianca met Tadjay samen lopen in de stad.

HET DODENKASTEEL

Groep 7 (de beste klas van de hele School) van CBS De Wijngaard gaat op schoolreisje. Ze horen naar Dierenpark Rhenen te gaan maar door een ongeluk strandden ze heel ergens anders.

In de klas: 'Ik ga op reis en ik neem mee' roept Damaris hard door de klas. Iedereen is een beetje zenuwachtig, want we gaan op schoolreisje. 'Waar gaan we naartoe?' vraagt Stan aan de meester. 'Tja, dat is een geheim.' Zegt de meester 'Zo antwoordt de meester al de hele tijd!' roept Stan een beetje boos. 'Ach joh, maakt dat wat uit.' Roep ik(IJsbrand) 'we zien het wel.' 'Hé, wie doet er nog mee?' roept Damaris, nu ook een beetje boos. 'Nou kom, we gaan naar de bus' roept de meester door de chaos. 'Jee' roept iedereen nu in koor. 'Maar we moeten de groep wel in tweeën delen. 'Ah' roepen Damaris en Fabiënne. 'Oké, dit zijn de groepen, de jongens zijn 1 groep en de meiden zijn 1 groep, en ik ga met de meiden mee.'

'En dan zal ik wel zeggen waar we naartoe gaan als het stil is' hier en daar stijgt geroezemoes op. Na enkele minuten is het helemaal stil. 'We gaan naar Dierenpark Rhenen.' Leuk, wordt hier en daar geroepen. Ah hoor je ook hier en daar. 'En dan nu naar de bus!' zegt de meester. 'Rennen' roepen de jongens. Na vijf minuten vertrekken de bussen.

In de jongens bus: 'Wie wilt er een zakkie chips?' vraagt de buschauffeur. 'Ik!' roepen een aantal jongens. 'Kijk maar onder je stoel, daar vind je iets als het goed is.' Ah, lekker roepen de jongens. 'Hee, wat gaan jullie in tussentijd doen?' vraagt de buschauffeur. 'Nou ik denk de route plannen voor in de tuin.' Zei Sjors. 'Dierenhuid' riep maikel, 'de Dierentuin' Tadjay. 'Eindelijk iemand die het goed weet!' zei ik en las toen weer verder. De heenreis verliep goed, maar toen...

In de meisjes bus: 'Jee, we gaan weer op schoolreisje' riep Souhaila. Waarom 'gaan we niet met de trein naar de dierentuin?' vraagt Simone. 'Nou eindelijk een goede vraag.' Zei de meester. 'De trein is wel sneller maar de kaartjes zijn tegenwoordig zo duur.' Antwoordde de meester. Inge, die naast Simone zat zei 'maar we betalen toch ook wat, dat is toch wel genoeg voor de treinkaartjes.' 'Nou dat zit zo, we hebben dat geld nodig om de toegangsentree te betalen' zei de meester. 'Oké, nu snap ik het' zeiden Inge en Simone in koor, het leek wel of ze dat van te voren hadden ingestudeerd. Ergens voorin de bus speelde ze een spelletje: doen durven of de waarheid. Demi koos Bianca en ze koos voor doen. 'Oké, geef de meester een zoen.' 'Doe ik' zei Bianca, ze riep de meester en gaf de meester een zoen. 'Waar is dit ...' Toen kreeg de bus een paar klapbanden en toen...

In de jongens bus: 'Hee buschauffeur, waar is dit goed voor?' vroeg ik nijdig, omdat de ik weet niet de hoeveelste keer gestoord werd. 'Hee jij, rustig we hebben een paar klapbanden en we zijn in de grebbelberg beland!' zei de buschauffeur. 'Kom we moeten nu wel uitstappen' zei Brian 'anders zitten we echt dik in de nesten.' Brian heeft gelijk, we moeten dit stuk verkennen en een slaapplek zoeken, we moeten dan wel de groep in kleine groepjes van 2 verdelen.' Zei Mikal. 'Oké, jij en jij, jij en jij, jij en jij' zei de buschauffeur. Toen gingen ze op weg. Brian en Tadjay vonden een zoetwaterbron, Stan en Mikal vonden lange takken, Maikel en Eduard vonden eitjes, Artjom en Henri vonden droog hout en Sjors en ik vonden erg veel mos, en de buschauffeur vond...

bij de meisjes: Aah, bij de meisjes steeg er een wanhopig gekrijs op. Meester Tom riep 'rustig, rustig het komt wel goed.' Toen vroeg Bonisa 'buschauffeur waar zijn we?' De buschauffeur zei 'Ik denk bij de grebbelberg.' 'Ja, en hoe komen we hier weg is de vraag.' Zei Souhaila. 'Ja oké, we moeten dicht bij elkaar blijven, straks raken we nog iemand kwijt.' zei de buschauffeur wanhopig. 'Ik wil toch wel even een frisse neus halen.' Zei Demi. Net toen Demi buiten was, zei de meester 'bukken of in de bus duiken' maar het was te laat, Demi was meegenomen door één of andere geest. 'Blijf maar bij...' maar de buschauffeur maakte zijn zin niet af en verdween ook.

Bij de jongens: Na een half uur kwamen ze bij elkaar en zeiden wat ze hadden gevonden. Brian en Tadjay zeiden dat ze een zoetwaterbron hadden gevonden, Stan en Mikal hadden een boel takken mee, Maikel en Eduard hadden een paar eitjes mee, Artjom en Henri hadden veel droog hout mee, Sjors en ik hadden erg veel mos mee. 'Hé, weet je wat ik heb gezien?' zei de buschauffeur 'Ik zag een soort geest.' Zei hij doodsbenauwd. Spoken en geesten bestaan toch helemaal niet?' zei Brian. 'Blijkbaar dus wel, want ik zag hem, wat zal ik anders hebben gezien?' vraagt de buschauffeur. 'Daar heeft hij een punt in.' zei Stan. 'Hoe zag hij eruit?' vroeg ik. 'Hij had een ovaalvormig gezicht met een puntige kin, uitgelopen ogen een grote mond, maar hij was niet brutaal en het engste was misschien wel zijn zwarte cape en de snelheid waarmee hij voorbij suisde. Hij kwam ook nog een keer langs maar had toen een lang meisje met blonde haren.' Tadjay riep 'Dat kan maar 1 iemand zijn, Demi.' 'Waar ging hij naartoe?' vroeg Brian. Hij heeft voetsporen achter gelaten. 'Hij ging dus richting de meisjes, dus zo kunnen de meisjes bij ons komen.' Zei ik. 'Maar dan hebben we van alles het dubbele nodig, zoek nog meer van alles wat we deze morgen hebben gevonden straks zijn we met meer.' Zei de buschauffeur.

Bij de meisjes: 'Waar ging dat spook of wat dan ook naartoe' zei Damaris. 'We moeten ons vermaken, door bijv. Een hut te bouwen voor de nacht' zei Fabiënne. 'hé, we zitten hier toch al overdekt en droog!' Zei Simone. 'nou en, dan hebben we een beetje ruimte voor onszelf.' Zei Fabiënne. 'We moeten een deken maken voor de nacht, zo verliezen we niet te veel warmte.' Zei de meester. 'We moeten voedsel zoeken.' Zei Bianca. 'Oké, ga je dan ook zelf naar buiten.' Zei Inge. 'Nee, liever niet' zei Bianca. 'We moeten wel' zei Souhaila. 'Oké, schoenen uittrekken, we moeten onze voetzolen opeten.' Grapte Simone. 'Het is geen tijd voor grapjes.' Souhaila. 'hee, wie zijn jullie?' vroeg Bonisa. 'Wij Brian en Mikal.' Riep Brian. 'Waar is jullie kamp' vroeg Inge. 'Nou niet in de bus, angsthazen' zei Mikal.

Bij de jongens: 'Nou, ze blijven wel lang weg zeg' zei Tadjay. 'Ik heb honger' zei ik. 'Nou eet je boek dan maar op' zei Sjors. 'Heel erg grappig' zei ik boos. 'Nou, hebben we de spullen?' vraagt de buschauffeur. 'Ja, van alles het dubbele' zei Stan nog tellend. 'Hé, jongens ik moet jullie iets zeggen' zei de buschauffeur. 'Nou wat dan' vroeg maikel, die barstte van nieuwsgierigheid. 'Ik ben een soldaat.' zij de buschauffeur fluisterend. 'Dus de meisjes hoeven niet bang te zijn?' vroeg Brian, verlangend naar Inge. 'Nou ik heb alleen maar een gezond verstand bij me.' Zei de soldaat. 'Nou dat is toch genoeg?' vroeg ik. 'Ja, maar laten we dan nu de hutten bouwen en een klein vuurtje steken.' Zei de chauffeur. 'Maar weet je dan ook een manier om een vuurtje te stoken zonder rook.' Vroeg Artjom. 'Nee, dat weet ik niet, maar het belangrijkste is dat we een vuurtje hebben' zei de soldaat. 'Oké, we moeten een fikkie steken' zei ik. Hé jongens, ik heb de meiden bij me.' Zei Brian. 'Inge.' Riep Brian, 'Brian' riep Inge. En ze zoende elkaar 1 min.

Bij Demi in het kasteel: 'Hé, wat ga je met me doen' vroeg demi. 'Nou, dat gaat jou niks aan!' zei het mysterieuze spook. 'Nou ik durf te wedden dat de rest van de klas me zal gaan redden.' Zei demi. 'Nou, dat wordt moeilijk, want over drie dagen gaat er in deze ruimte een bom ontploffen. Dit kasteel heet daarom ook niet voor niets het dodenkasteel.' Zei het spook. Demi gaf een korte gil. 'Ik ga nog meer kinderen ontvoeren, want ik wil niet dat ik in de bak terecht kom. Zo zijn er gelukkig geen getuigen.' 'Wat doe je dan met de botten?' vroeg demi. 'die verkoop ik en zeg erbij dat het botten uit de prehistorie zijn.' Zei het spook. 'Dat gelooft toch niemand?' zei demi. 'Houd je mond!' zei het spook en sloot haar toen op. 'Wanneer krijg ik eten?' vroeg demi. Maar ze kreeg geen antwoord meer.

Bij de rest van de groep: 'We moeten om ste beurt de wacht houden.' Riep Henri. 'Slim, opa.' Zei Shouhaila. 'Is hier dan een opa in het midden?' Vroeg de soldaat. 'Nee, we spelen een spelletje en hij is daarbij opa.' Riep Damaris. 'Nou ja, wie houdt er als eerste de wacht en hoe lang? Vroeg mikal, die wel zin had in een spannend avontuur. 'We moeten elk half uur van wacht wisselen.' Zei de marinier. 'Ik ga wel als eerst.' Zei ik. 'Ik ga dan ook wel.' Riep Tadjay. 'Oké, hierna 1 meisje en 1 jongen, want meisjes zijn heel erg snel bang.' Zei Stan plagerig. 'Oké, goed.' Zei Fabiënne. Het was al nacht geworden. We moeten richting de hutten, 1 voor de meisjes en 1 voor de jongens.' Zei de meester. Tadjay en ik bleven buiten. Na ongeveer 30 minuten wilde Tadjay Brian wakker maken maar ik zei 'Stil staan, daar komt iemand aan.' Tadjay bleef staan, maar dat was net zo als demi te laat. Tadjay werd ook meegenomen. De nacht verliep goed volgens Stan. Het was de meester die opmerkte dat Tadjay weg was. 'Waar is Tadjay?' Vroeg de meester. 'Die is ook meegenomen.' Zei ik droevig. 'En Brian?' Vroeg Damaris. 'Ik denk hetzelfde.' Zei ik toen weer.

In het kasteel: 'O jee, waar zijn we nu weer terecht gekomen?' Vroeg Tadjay aan Demi. Ach, dat hoeft je toch niet te weten. We gaan er toch over twee dagen aan.' Zei Demi. Na een tijdje kwam Brian er ook bij. 'Waar zijn we?' vroeg Brian. 'In het dodenkasteel.' Zei demi droevig. Brian pakte ongemerkt zijn walkie talkie. 'Brian aan mikal, Brian aan mikal.' Zei Brian. 'Hé, wat doe je?' vroeg Demi. 'Ik roep mikal op en zeg waar we zijn.' Zei Brian slim. 'Hier jullie eten.' Zei het spook en smeed het brood in hun cel. 'En wat te drinken?' zei Tadjay? 'Krijg je niet.' Zei het spook. 'Ieder mens heeft recht op eten en drinken.' Zei, het leek wel op schreeuwen Demi. 'Nou en' zei het spook. Jullie gaan toch over 2 dagen eraan. Dus ik ga ook geen geld aan jullie sukkel uitgeven.' Zei het spook. 'Nou, nu nog wachten op de rest.' Zei tadjay droevig.

Bij de rest van de groep: Brian aan Mikal, Brian aan Mikal. 'Hé, wat is dat?' Vraagt Bianca. 'Ó ja, ik had Brian een walkie talkie gegeven om met elkaar verbonden te blijven, ook als we uit elkaar zijn.' Zei Mikal. 'Weet je waar we zijn?' Vroeg Brian. 'Nee, natuurlijk niet. Anders hadden we jullie allang gehaald.' Zei Mikal. 'We zijn bij het Dodenkasteel, ongeveer 2 km van het kamp verwijderd. Richting het noorden.' Zei Brian. 'Oké, we komen jullie halen.' En zo eindigde Mikal het gesprek. 'Waar zijn ze?' Vroeg Artjom. 'In het dodenkasteel, ergens hier in de buurt richting het noorden.' Zei Mikal. 'Nou dat klinkt niet zo mooi.' Zei Damaris. 'We moeten ze redden.' Zei Fabiënne. 'Nou, kan iemand mij dan vertellen waar het noorden is.' Vroeg de meester. 'Ik heb een kompas bij me.' Zei ik. 'Oké, leg hem dan maar snel neer.' Zei Maikel. Na een paar minuten wachten wees de pijl richting het noorden. 'Oké, dan nu snel gaan lopen.' Zei de meester 'ik ben niet voor niets verantwoordelijk voor jullie.' En we begonnen te lopen. 'hé, zullen we de stappen tellen' riep Fabiënne. 'goed idee.' Antwoorde Damaris. Stan zei tegen Sjors 'Die twee vinden elkaars ideeën altijd goed.' 'Nou en, hebben wij daar last van?' zei Sjors toen. 'Hé, heb je niet iemand anders om lastig te vallen?' Vroeg

Fabiënne boos. 'Nee, nu Demi weg is hebben we niemand om te plagen.' Zei Sjors toen. 'Ik moet plassen.' Zei Mikal. 'Loop maar even vooruit.' Zei meester Tom. Mikal liep vooruit maar na een ongeveer kwartier zoeken kwam hij nog steeds niet tevoorschijn.

In het kasteel: 'Hé, waarmee zullen we de tijd mee doden totdat wij zelf doodgaan.' Zei Tadjay droevig. 'Nou, we moeten maar hopen dat ze snel komen.' Zei Brian. 'Of ik hoop dat iedereen hier is zodat we de laatste dag met ons allen zijn.' Zei Demi. 'Nou ik denk dat we wel vrij komen.' Zei Demi toen. Het was een tijdje steel, maar die droevige stilte werd verbroken door een knarsend slot. 'hier, nog een vriendje.' Zei het spook. Brian zei 'Ik wilde dat je niemand meenam maar je hebt dan wel de goede uitgekozen. Inderdaad een vriendje van mij. Je houdt dus wel rekening met ons. Wat aardig.' 'Nou, eindelijk iemand die aardig tegen mij doet.' Zei het spook toen. 'Ik neem aan dat je ook wat water en brood wilt.' 'Ja' zei Brian. 'Omdat jij zo aardig tegen mij bent krijg je het dubbele van je brood en je water.' Zei het spook. Het eten werd gebracht, dit keer een veel jonger persoon, het leek wel een kind. 'Hoi' zei de jongen. 'Hoi' zei iedereen terug. 'Ik ben nog een kind, dat ben ontsnapt aan de dood.' Zei de jongen. 'Hoe?' vroeg Mikal. 'Ik smeekte om in leven te blijven en dan nu, sta ik hier levend voor jullie.' Zei de jongen. De jongen vervolgde zij verhaal 'Ik heb wel eens zijn gezicht gezien en geloof me die wil je niet zien. Hij is één en al skelet en zijn hoofd lijkt nog wel op hoofd alleen zijn ogen zijn eruit gepikt door zwarte raven. Echt heel erg griezelig.' 'Wat moet dat' hoorde ze achter hun.

Bij de rest van de groep: Mikal, Mikal waar ben je. 'Moeten we niet stoppen met zoeken en doorlopen?' Zei Souhaila. 'Vindt jij het leuk als jij verdwijnt en we niet naar jou gaan zoeken.' Zei Sjors. 'Misschien heeft Souhaila wel gelijk. We moeten doorgaan.' Zei meester Tom. 'Oké' zei Sjors. Kom we moeten doorlopen. Na een paar minuten kwamen ze bij het kasteel. 'Wat griezelig.' Zei Fabiënne. De rillingen liepen iedereen over de rug. 'We moeten wel naar binnen om iedereen te redden.' Zei de buschauffeur. We gingen toen naar binnen. Iedereen dwaalde af. Ik liep met Stan op een trap af. 'Voorzichtig, de treden kunnen rot zijn. Voorzichtig liepen we naar beneden. Zonder dat iemand zich bezeerde. 'Wat een grote deur, we moeten hem samen openmaken.' We duwde 10 minuten en toen gleed hij open. Hij knalde tegen het spook waardoor hij buiten westen raakte. 'Hé, lekker dan we gingen er bijna aan.' Zei Mikal. 'Kom we rukken zijn masker eraf.' Zei de jongen. Ze rukte zijn masker af en zagen zijn gezicht. Demi viel toen flauw. Brian belde de politie maar had geen bereik. 'We moeten dit spook dan zelf vastbinden met touw.' Zei Brian. Na een paar minuten zat hij stevig vast. Toen hij weer bij zijn bewustzijn was rende hij weg. POK. Zo wat een knal. Hij was vergeten dat ik de deur dicht had gedaan. Toen hij alweer bij zijn bewustzijn kwam vluchtte hij weer. Henri kwam net binnen, daardoor struikelde het spook. We sleepten het spook naar buiten naar Rhenen, de politie en Henri werd de held van de eeuw. Toen we weer terug kwamen van schoolreisje wilde iedereen weten wat gebeurd was. Na een paar keer vertellen was iedereen op de hoogte gesteld en demi gaf Henri een kus. Na een paar dagen kwam het zelfs in de krant te staan. Dit was het einde van het verhaal.

Help schoolreisje!

De Groep 7 van CBS de Wijngaard gaat op schoolreisje. Alleen gaan ze nu met de Griezel bus er naar toe. Ze hebben er veel zin in, maar later vinden ze het allemaal eigenlijk wel eng. Luister maar naar dit spannende verhaal!

De kinderen staan op de stoep, ze wachten op de bus, na een paar minuten is de bus er. Op de deuren staan met grote letters "de Griezel bus". Er is ook allemaal doodskoppen met graffiti op gespoten. Souhaila vindt het maar een enge bus maar Tadjay gaat weer stoer doen en zegt "je hoeft helemaal niet bang te zijn het is allemaal vet nep". Dan wordt Souhaila wel minder bang.

De meester loopt voor in de rij, Simone loopt naar de meester en vraagt of de meester bij haar wil zitten, Simone is stiekem verliefd op de meester. Daar komt Maikel aan die stapel verliefd op Souhaila is. Hij vraagt of zij met hem in de bus wil zitten. De meester zegt "ja Souhaila ga maar met Maikel zitten". Alle kinderen gaan de bus in, in de bus is het heel erg donker. Alleen de eerste paar stoelen kan je zien. De kinderen zien nu pas de buschauffeur. De buschauffeur heeft een lange ketting van allemaal botten. Souhaila vindt het nu nog enger en gilt het uit. Iedereen gaat op een plaatsje zitten en natuurlijk gaat Maikel weer bij Souhaila en gaan Fabienne en Damaris gaan ook samen zitten (net als altijd).

De bus vertrekt en rijdt de straat uit ze rijden erg hardt en dan opeens voelt Artjom iets kriebelen en dan zit er een hele dikke spin, hij rent van zijn plek en rent het pad in de bus door hij gilt als een meisje, Fabienne, Demi en Damaris moeten er hard om lachen maar dan voelen ze iets glibberen in de nek van de meisjes en het is een dikke slang! Ze gillen zo hard ze kunnen en de meester rent naar ze toe een vraagt wat er is Demi ze "er zit een hele dikke slang" ohhhhhhh de meester schrikt er van en Sjors vraagt "bent u soms bang voor slangen?" de meester zegt nee hoor eeeuh ik zag iets raars." Een meneer komt aan gelopen en hij vraagt wat er is en de meisjes vertellen het"... De meneer zegt het zijn niet echte hoor. "En de meester zegt als u de buschauffeur bent wie stuurt er dan?" De man "antwoord mijn spin". Sjors vraagt kan hij dat wel? ja hoor zegt de man. Alleen hebben wij een probleem we zijn.... Verdwaald!

"Nee he, en nu?" Inge begint op eens te praten en zegt "nu zie ik mijn vriendje uit de straat nooit meer terug" ach zeur niet zegt Tadjay we gaan gewoon lopen. Dan zegt Bianca: ooh mijn redder in nood. "Ach hou je mond zegt Eduard" ik heb uit gerekend dat het ongeveer 3,54 uur gaat duren als we 18,99 km per uur lopen. "Als we nou op de koeien van mij gaan rijden dan duurt het niet zo lang" zegt Henri. "Weet je het is nu al 3 uur kunnen we niet beter in de bus blijven slapen en morgen een oplossing zoeken" zegt de meester. iieell ik wil niet in die vieze bus slapen zegt Bianca ,dan zegt Tadjay ik bescherm je wel, bescherm je zelf maar zegt Bianca. Ik vindt het plan van de meester wel goed zegt de meneer. Maar ik ga nu noch niet slapen zegt Brian, de meester zegt nee tuurlijk niet we moeten eerst eten. Ik heb

noch heel veel appels zegt Mikal. “En ik heb veel drinken mee” zegt Ijsbrand. “Ik heb nog biologische melk bij me” zegt Bianca. “Ik heb ook nog wat k3 koekjes” zegt Souhaila “die waren eigenlijk voor mijn zusje maar ik moest ze perse van mijn moeder mee”. “Oke dat is wel genoeg voor vanavond” zegt de meester. “Oke pak de spullen maar en deel het maar uit” zegt de meester. Iedereen kijkt in de tas maar er ligt niks meer in. Ijsbrand roept de meester, maar hij is weg! Iedereen roept de meester maar niemand vind hem, hij is op eens dood stil niemand hoort iets. Maar heel zachtjes horen ze iemand huilen. Ze gaan allemaal kijken wie het is. Het is Bonisa Demi vraagt wat is er, ze antwoord “we zijn verdwaald niemand wil met me in de bus zitten en de meester is weg”. Simone zegt “ik wil wel naast je zitten”. Dan zegt Eduard “niemand kan zich in 0.00.01 seconde verplaatsen dan moet de meester 121.98.709 km per uur weggelopen zijn. “De meester is waarschijnlijk gewoon even naar buiten” zegt Stan hij komt zo wel terug. Laten we gewoon gaan eten en dan zien we wel verder zegt Inge.

Na het eten was de meester nog niet terug en de kinderen werden steeds banger. “Waar blijft de meester nou” zei Fabienne “zolang kan hij toch niet weg zijn en het regent heel hardt” zegt Maikel. “Mischien is er iets ergs gebeurd” zegt Artjom. “Maar hij heeft toch wel zijn mobiel bij zich, dan had hij ons al lang gebeld” zegt Brian. Tadjay gaat weer stoer doen en indruk maken op Bianca, en Bianca die vind het wel leuk. De meeste kinderen worden moe en gaan slapen. Maar Damaris, Demi, Fabienne, Tadjay Sjors en Adjom waren nog wakker ze konden niet slapen en bleef Tadjay weer stoer doen en deet net als of hij niet bang is. Ardjom tanden klapperen helemaal hij is zoooooooo bang. Damaris en Fabienne en Demi zijn ook wel bang want op een gaat het licht in de bus aan en uit. En het onweerd heel hard en de bliksem slaat in de boom naast de bus in. Sjors denkt “arme meester Tom”. Doordat het licht aan en uit is gegaan worden de kinderen wakker, Inge begint te gillen want opeens valt er allemaal bloed. Zelfs Tadjay wordt nu wel bang. Het is pas drie uur in de nacht en iedereen is nu nog wakker, en dan gebeurd er iets heel raars met het mobieltje van Bonisa, de mobiel van Bonisa gaat, ze pakt haar mobieltje, Stan vraagt “wie is het “?. “Ik weet het niet er staat onbekend op mijn schermpje” antwoord Bonisa. Ze neemt op en ze haar mobieltje op speaker, ze horen niks en dan een stem, en de stem zegt: hoe gaat het daar... nog even en ik kom jullie halen ,en dan zijn julie voor eens en altijd van mij! De kinderen gillen heel hard en Bonisa zet haar mobieltje uit en iedereen wordt stil, “wie was dat” vraagt Simone met een trillende stem. Hoe moeten wij dat weten zegt Mikal. “Ohhh nu kan ik al helemaal niet meer slapen” zegt Demi. “Oke ik denk dat we beter rustig kunnen blijven en niet druk gaan doen” zegt Maikel, rustig doen hoe kan ik nou rustig doen terwijl het hier spookt zegt Damaris. “Ik heb honger hebben we nog iets te eten” zegt Fabienne, “kom laten we naar buiten gaan” zegt Henri even een vrisse neus halen. De kinderen vinden het goed, en lopen naar de deur alleen, kan de deur niet meer open!

Nu zitten we ook nog opgesloten zei Henrie. Wat moeten we nu doen! Dan horen ze iets ritselen en er vliegt iets rondt , ze zetten de lichten aan en dan zien ze dat er een vleermuis rond vliegt, en op Demi’s schouder gaat zitten, Demi gilt heel hard en Souhaila moet er om

lachen maar dan gaat de vleermuis ook op Souhaila's schouder zitten en dan vindt ze het niet grappig. Tadjay kijkt goed naar de vleermuis en ziet dat het een opwindbare vleermuis is en de vleermuis is dus helemaal niet echt en dan moet iedereen lachen, behalve Demi en Souhaila. Nu krijgen de andere kinderen ook wel honger dus ze kijken of het eten nu wel in hun tas zit, en het rare is dat nu wel al dat eten er in zit terwijl het er daar net nog weg was. Nadat ze hadden gegeten werd het iets lichter, maar nog steeds was het akelig donker. De kinderen keken door de ramen naar buiten en toen zagen ze een hele grote eland. Ze schrokken er zo van dat ze hard gilden en de eland liet schrikken, de eland rende op de bus af. Toen klonk er een hele harde dreun, de eland rende weg, er zat nu wel een heel groot gat in de bus. Simone rent druk heen en weer en valt per ongeluk in de armen van Sjors, dan zegt Sjors "je weet toch al dat ik verkering heb met Inge". En iedereen lacht er om, Inge komt boos naar Sjors toe gelopen en zegt : als je zo door gaat maak ik het uit! "Tadjay zegt tegen Bianca" "wij zijn teminste nog bij elkaar" en geeft een kus op Bianca's mond. Dan zegt Fabienne hou op met zoenen dat is goor, Damaris zegt: ook niet met Henri "sssssssst hou je mond daar over" zegt Fabienne. "wist je nog we zitten opgesloten in de bus?" zegt Brian. En dat had Brian beter niet kunnen zeggen want opeens verdwijnen alle ramen en deuren.

Oh nee! "Ik wil weg uit deze bus" zegt Bonisa. Dan horen ze een stem helemaal achter in de bus en de stem zegt : ik kan je helpen. Het is de meester zegt Ijsbrand. De meester komt tevoorschijn en iedereen rent naar hem toe. Mikal zegt "Waar was je nou de hele tijd?" Dat is een te lang verhaal om te vertellen zegt de meester. Laten we nu maar naar huis proberen te vinden.

En zo komt alles toch weer goed nou ik weet niet of ze de weg terug vinden maar de meester is er in ieder geval wel weer en dat is fijn.

HET SCHOOLREISJE

Het was 13 december 2012

Mijn klas bestaat uit 18 kinderen één 1 meester . De meester heet meester Tom. De kinderen uit de klas zijn : Maikel, Simone, Mikal, Demi, Tadjay, Bonisa, Inge, Stan, Henri, Eduard, Fabiënne, Damaris, Souhaila, Bianca, IJsbrand en Brian. En het is een heel erg leuke klas!!!! Oh ja we hebben ook nog 3 stelletjes in onze klas, Brian en Damaris, Bianca en Tadjay, Eduard en Souhaila

We gingen met zijn allen naar de bus. Toen iedereen in de bus zat. Vertrok de bus snel. Toen we aankwamen en iedereen uitgestapt was stonden we voor een donker bos. De bus reed weg. Iedereen liep het donkere bos in. Toen we een tijdje aan het lopen waren zei de meester "Volgens mij zijn we er bijna!". De klas werd er stil van. "Hoe bedoelt u"? "Weet u niet waar we zijn?" De meester zei: "Klopt ik weet niet waar we zijn". Toen werd het heel erg stil. Toen kuste Tadjay Bianca opeens. Iedereen ging heel hard lachen!!! De meester werd helemaal rood!!! Daarna ging de hele klas om de meester lachen omdat, het er zo grappig uitzag. Toen we uitgelachen waren liepen we verder. Brian riep opeens "KIJK IK ZIE EEN HEK VAN EEN GROOT HUIS."

Iedereen ging kijken het huis zag er verlaten uit. Mikal zei "erg griezelig". Simone zei "als jullie denken dat ik er naar toe ga dan ben je gek." Eduard ging door het hek. Daarna volgde al snel iedereen behalve Simone. Iedereen zei "kom op Simone kom ook! Simone zei "vooruit dan maar als we bij elkaar blijven". "Oké riep de hele klas in koor".

We liepen met zijn allen door de tuin. Toen we een stukje hadden gelopen, stonden we voor een donker verlaten huis. "Gaan we daar in?" zei Maikel." "Denk ik" zei Artjom. We gingen kijken waar de deur was. En ja hoor daar was een deur. Maar de deur was open "HHHHHHH" "dat is eng" "Denk niet dat het hier helemaal pluis is" zei de meester. "Denk het ook niet" zei de hele klas in koor. En het is helemaal donker "nog enger" zei Inge. Tadjay zei "ik word bang mama!!!". We gingen met zijn allen naar binnen. Toen hoorden we opeens iemand "HALLO" zeggen. Demi vroeg wie was dat? Niemand zei iets "maar als niemand het is dan spookt het hier" zei Stan. "Denk het ook" zei Eduard "wat gaan we doen?" zei Sjors. "We gaan naar boven" zei meester Tom vol moet (eigenlijk was hij ook een beetje bang). Toen hoorden we weer, "IS DAAR IEMAND". Iedereen werd stil weer dat enge geluid. "Zullen we naar boven gaan?" zei Eduard (hij was stiekem ook een beetje bang). We liepen met de hele klas naar boven. "HELP" hoorden we weer.

"Tadjay houd me vast" zei Bianca. "Oké" zei Tadjay. Toen we boven waren, zagen we niets. "het is te donker om iets te zien" zei Fabienne. "Heeft iemand een lucifer?" zei Stan. "ik heb er wel een" zei de meester. "Doe de lucifer dan aan" zei Stan "oké" zei de

Het spookbeest

Groep 7 kwam de klas in en meester Tom stond als een aap de klas in te springen. Souhaila en Damaris hadden het gezien en schoten gelijk in de lach. De meester zei: “we krijgen een leuke excursie we gaan naar.... “Ha, iedereen is stil dat komt niet vaak voor.” “Man dat is flauw” riep de hele klas. “Tja, hij heeft wel gelijk hoor” zegt Sjors. “Oké, ik zeg het wel we gaan volgende week op kamp” zegt meester Tom. “Op kamp? Ha dat kan nooit dat is pas in groep 8” zegt Mikal. “Maar Mikal we gaan deze keer ook op kamp” zegt meester Tom. “Hum o.. Dus twee keer op kamp” zegt Eduard slim. “Dat klopt Eduard” zegt meester Tom. “Met wat gaan we? Vroeg vroeg Henri. “Zeker met een koe.” “Nee met een super vette racket” roept Maikel. “Net als Star Wars”. “Nee, nee we gaan gewoon met de bus” zegt meester Tom. “Aaa een spin iedereen schrikt, het was Damaris die zo gilte. “Bam.. dood” Tadjay. “Oo dat is zielig” roept Damaris erna. “Spinnenbuil” roept Bianca. “Oké nu gaan we aan het werk”: zegt de meester.

Na een weekje gerommel en getrommel gaat Groep 7 op kamp. “Yes Yippe Hole” zo klonk de hele klas toen ze een week later. “Eindelijk! De dag der super coole vette dag jee jee” riep Henri en begon ook raar bij te dansen. De meiden sprongen en gilden na elkaar mooi in koor. “Oké nu alleemaal tassen pakken en de bus in”. Na een lange tijd met de bus was de benzine hele maal op. Het was nog al donker. En we waren in een groot eng bos. De buschauffeur was heel bang dus zei dag kinderen ik ga er vandoor”. “M-maar j-je k-kan”.. stotterden Bonisa. “Niet zo maar weg gaan” maakte meester Tom af. “Nee ik wil naar Jan, Jannie, Oda, Maksiem, Tessa, Dirk, Neline, Mama en Papa” jammert Henri. “En wie is dat?” riep Artjom. “Nou Jan en Jannie zijn mijn 2 vissen, Maksiem is een kat, Tessa en Neline zijn me twee zussen, Dirk is mijn broer. En papa is mijn papa en mama is mijn mama” jammert Henri nog. “Hae kom maar hier!” zegt Demi. “Alleen een echte man laat zijn gevoelens delen. Kom maar bij mij.” En ze gaf Henri een kus op zijn wang. “Oo doe je dat zo?” zegt Tadjay. “Maar wie is Oda dan?” vraagt Artjom. “Oo ja, Oda is een koe ik weet alleen haar naam van de koeien” zegt Henri nog een beetje verdrietig. “Maar die koe is een beetje saai”.....“Oké kunnen we het ergens anders over hebben dan koeien en familie?!” roept Inge opeens. “Ja het is hier veelste droevig” roept Henri opeens blij. Ik dacht dat jullie er niet in zouden trappen maar toch wel ha ha.” Ja maar hoe komen we weg!?” roept de meester. Ja duh, met de bus ”: zegt Eduard. “De benzine is op” roept de hele klas inclusief de meester. “Heb je onder een steen gelegen ofzo?”: zegt Maikel. “Nee op een steen gezeten hoor” zegt Eduard. “Welke? Er zijn hier geen stenen” zegt Bonisa. M-maar n-net” zegt Eduard. Was hij er nog.” “Maak dat een Maksum de kat wijs” roept IJsbrand humeurig. “Ehm IJsbrand, het is Maksiem geen Maksum” zegt Damaris een beetje onzeker. “Klop Damaris het is Maksiem” zegt Henri blij. “Aaah! aaah! aaah! een raar eng groot vies mormel : gilt Inge op eens. Red me”. “Oké liefje roept IJsbrand manelijk, “ik red je.” En IJsbrand pakte Inge en gaf haar een

kus op haar mond. “Romantisch hoor” zegt Brain met een hand in die van Damaris. “Ik ga wel even kijken wat er is” zegt meester Tom. “Oo hem? Aah!! Henri ga jij maar kijken” “Ah men waarom ik? zegt Henri nerveus. “Oké, oké ik ga al. “Oo hem? Ahh wat zielig, een kleine, hele grote schildpad zonder eten en drinken” “Ja dat ding” zegt de meester bang. “Waarom bent u bang voor dat beest”? : zegt Simone bezorgd. “Nou, een keer lang geleden, was ik op vakantie. En toen lag ik op het strand. En er zat opeens een leger van die beesten om me heen. En ze gingen heel hard bijten.” “En toen” riep de hele klas. “Toen werd ik waker”. “O het was een droom?” vroeg Demi. “ Nee het gaat veder want ik was in slaap gevallen. Hoe weet ik niet. Maar toen waren er honderden of nee duizenden” vertelde meester Tom. “Maar mees” zei Henri. “Deze is lief en hij heeft vrienden bij zich. Een stokstaartje en een pinguïn, de drie dieren die ik wil. Mag ik ze houden? Ze hebben hier geen leven!” “Oké voor deze ene keer Aaa” meester Tom wordt onderbroken door de gil van Bianca. “Een sp-pook” zegt Bianca. “Nee joh het is vast een beest” zegt Mikal, toch Henri?” “He, wat zeg je ik was met Demi eh, ik bedoel de het dieren aan het spellen.” “Dat dat spook een dier is toch?” vraagt Mikal. “Ja kan ik ga wel weer kijken, kom je Demi?” zei Henri. “Ja hoor liefje” zie Demi terug. En ze liepen er heen. De andere jongens hadden een bal bij zich, dus gingen ze voetballen. En de meisjes gingen rustig rond kijken. De meester zei, “je mag niet te ver lopen.” En ze luisterde ook nog. “Meester, meester” riep Demi toen ze terug kwam. “Ja Demi wat is er” zei de meester. “Mag ik een koe?” riep Demi. “Natuurlijk” zegt meester Tom. “Dank u, kom maar hier Henri met de koe, het mag” riep Demi. “De koe was de spook”: zegt Henri. “Kijk alleemaal een auto en nog 1, 5 auto’s we zijn gered kom allemaal”: roept Simone en Stan in koor. Simon zegt tegen Stan: “opeens ik hou van je”. “ik ook van jou”: zegt Stan. “Nee waar moeten de dieren heen” Roept Fabiënne. “Ja waar moeten die”: zegt Henri. “Hier in de achterbak”: zegt de vader van Henri. “Papa je bent een held. En het Was allemaal goed gekomen!

De gevaarlijke bos tocht

Heel groep 7 zit gezellig in de klas maar Brian fluistert in Mikals oor: "ik kan niet wachten tot straks. Want we gaan op school reisje naar Burger Zoo. "Dan roept meester, Tom:" ja Brian jij blijft maar op school. " Maar waarom? zegt Brian. Dat weet je heus wel zegt meester Tom." Allemaal naar het plein, behalve jij Brian. Tadjay zegt kom we gaan voorin zitten." Dus ik kom voorin met Tadjay. 'Kijk' zegt Tadjay en hij haalde 2 zakken met zuren maten tevoorschijn. 'Woow. hoe kom je daar aan?' zegt Eduard. Gewoon gisteren gekocht". Kijk' zegt Eduard en hij haalt een zak jopie chips uit zijn tas. 'Ik kan niet wachten tot we in Burger Zoo zijn" zegt Eduard.

"Kijk" zegt Tadjay we rijden in een heel donker en mistig bos. "Ik vind het hier eng" zegt Damaris. En in eens pang. "De motor is uit gevallen" zegt de buschauffeur. Damaris zegt dan "ik ga echt niet door dit donkerbos lopen om naar Burger Zo te gaan". "We moeten naar buiten zegt Eduard. "Wacht" zegt meester Tom. "Ik kan nog naar een sleep wagen bellen". "Jee" roept de hele klas. Behalve Eduard en Tadjay, aaaaa "ik wil door het bos lopen" zegen Eduard en Tadjay'. Nou jongens dan hebben jullie geluk. "Want ik heb geen bereik" zei Meester Tom. "Aaaaaaaaa" roept de hele klas behalve Eduard en Tadjay . Eduard en Tadjay gingen meteen naar buiten om de plek te verkennen. De hele klas liep mee, maar stapje voor stapje. En plotseling zagen Eduard en Tadjay een vage schaduw door het bos. "Zagen jullie dat?" zeiden Eduard en Tadjay. "Wat zei meester Tom en alle andere . "niks hoor" zeiden Eduard en Tadjay. "Ik vind het jammer dat Brian er niet bij is" zegt Mikal. Meester Tom zei: "volg mij volgens mij weet ik de weg". Na 5 kilometer lopen zegt Damaris: "ik trek het niet meer het is zo eng". Eduard zegt: "kijk daar een heuveltje, misschien kunnen we van daar de weg zien". De klas loopt het heuveltje op en. Niks, alleen maar bomen. "Goed zo Meester Tom, nu zitten we midden in het bos" roept de hele klas. "Sorry" zegt Meester Tom: "ik kon er niks aan doen ik dacht dat we in de Kaapse bossen waren omdat we verkeerd reden". Maar dat was niet zo. "Wat" roepen Eduard en Tadjay: waar is dan de toren? "Uuuu nergens" zegt Meester Tom. "We moeten de bewoonde wereld vinden zegt Sjors". Nog vijf kilometer veder zien de kinderen een soort kamp van, Indianen !!!!! he? maar dat zijn de Maya's .en dan roepen Inge en Stan roepen in koor: maar die leven al lang niet meer". Meester Tom zegt dan: zo te zien nog wel'. En vervolgens, zegt Mikal dit lijkt net een Game !!!!. En iets later zegt Mikal: wat doen ze.

Eduard zegt dan: ze slijpen hun wapens, ze willen aanvallen rennen,! de Maya's sluiten ons op in een grote tent. 'Uuuuuu' ik ben bang zegt Damaris. Mikal zegt dan "stil maar en kust haar tot ze stopt met huilen". "We moeten ontsnappen" zegt Eduard Sjors trekt een zakmes en zegt: kijk ik kan een gat snijden." Jeeee" roept de hele klas. En dan komt een Maya kijken en vraagt "wat spoken jullie uit" "niks hoor" zegt meester Tom . Maar onder tussen doet Sjors langzaam zijn zakmes weg. Als de Maya weg is snijdt Sjors een stuk tent eraf 'jes'

zegt Sjors. Meester Tom zegt: kijk de Kleren van de Maya's die moeten we aantrekken. "Eeuw" zegt Fabiënne: die kleren trek ik echt niet aan hoor". "het moet als je wilt blijven leven" zegt Bonisa.

"Oké" zei Fabiënne. de hele groep durfde alleen achter Meester Tom aan. Want achter iemand anders aan gaan is te gevaarlijk. Na een paar meter lopen vroeg een Maya: "wie zijn jullie"? En wat is jullie stam naam. "Uuuuuuu kweenie" zegt Eduard. Oooo die stam ja jullie zijn een van de sterkste en ruigste, jullie zijn echte bikkels. Tot zo bij het avond feest zei de Maya. "Welk avond feest" zegt Meester Tom. "Wat!" "Weet je dat niet, we gaan onze gevangene opeten.' Oké wij moeten nog iets uit het bos halen zegt Meester Tom. Als de klas van Meester Tom in het bos is, doen ze meteen hun Maya kleren uit en rennen dan voor hun leven. Maar nog geen kilometer verderop zien Eduard en Tadjay weer de schaduw 'Dit wordt steeds verdachter ' zegt Eduard. Na een paar kilometer lopen ziet de klas weer 2 Maya's lopen. Dan zegt de een tegen de andere Maya 'heb je het gehoord dat er geen feest is vanavond' 'want! de gevangene zijn ontsnapt' 'Wat we moeten ze gaan zoeken'. 'Kom, volg me" zegt Tadjay. Een plek waar ik vaak heen ga, lijkt op een bos waar ik in Suriname childe' na nog geen 1 kilometer lopen kwamen we bij een prachtige plek met watervallen en een mooi open grasveld. 'We gaan van de waterval glijden' zeggen Eduard en Tadjay. Toen ze uiteindelijk boven waren, wilde Mikal als eerst, maar hij durfde niet. ' ga" riep Tadjay en Mikal schrok zo erg dat hij zo naar beneden gleed, 'woehoe' naar beneden in het meer plons. Toen Eduard en tadjay 'wow dat was cool'. Ik wil nu, nee ik nee ik 'stop' weg gaan gewoon met z'n allen. en daar gaan ze, roetsj naar beneden in het meertje." Dat was gaaf" zij de hele klas in koor. "Kom we pakken bananen uit die boom." hee we zijn echt in Suriname, maar dan in het vroeger tijd. 'kom ik weet de weg'. 'Dan zegt Eduard "wacht dit is de Suriname ,van heel vroegere" dus het is nog iets anders. ' 'Oké, maar dan weet ik niet de hele weg maar. wel veel.' Na 5 kilometer lopen springt de schaduw, dat een monster is, tevoorschijn.

Maar dan komen de Maya's en die jagen het beest weg en proberen dan de klas mee te nemen. En dan springt Brian met een dood eng masker en schreeuwt, keihard. En de Maya's vluchten weg. 'Goed zo Brian!' roept de hele klas. 'En wat is dat gele? De bus en hij doet het! de klas rijdt maar 500 meter. 'En komen dan uit in Burger Zoo. En het was van iedereen de leukste dag van hun leven.

SCHOOLREISJE

Het was eindelijk zo ver het was donderdag. We gingen op school reisje. Iedereen had heel veel zin in

We moesten tweetallen zoeken voor in de bus. Demi en Inge, Tadjay en Bianca gingen natuurlijk samen want die waren smoor verliefd op elkaar. Brian en Souhaila gingen ook samen. Mikal en Bonis, Stan met Sjors. Maikel en Simone, Artjom met Fabiënne. IJsbrand gaat met Damaris en Henri ging met Eduard.

De bus reed en reed en reed. Niemand wist waar we heen gingen, zelfs de meester niet. Het was een verrassing. We reden door een mistig bos met vleermuizen en wolven die je hoorde. Was echt mega eng. De jongens gingen van alles roepen over vampiers enzo. De meisjes werden er bang van en gingen gillen. De meester werd boos en zei: "Je moet niet gaan gillen in de bus." Demi keek naar de chauffeur, als hij knipperde dan zag je zijn oog naar achter gaan en als hij hem weer open deed, kwam hij weer terug. Het leek wel alsof hij een weerwolf was of een ander dier. Het leek net als of je zijn oog er uit kon halen. Dat zij ik tegen Inge die naast me zat. Inge moest heel hard lachen. Demi zei: "Niet zo hard lachen, zometeen vraagt de meester nog wat er is hij mag het echt niet weten hoor!" "Inge je gelooft het zelf toch niet?" "Jawel let maar op" zei Demi. Inge zei: "Ik ga echt mijn tijd niet aan die gast besteden!" Demi nou dan niet. De buschauffeur zei: "We zijn er." met zijn enge stem. Sjors roept door de bus: "Nou lekkere schoolreisje is dit zeg. We gaan naar een bos met vleermuizen en wolven leuk hoor." "Nou Sjors." roept de Meester door de bus "Dat kan je toch niet zomaar zeggen."

Mikal zegt: "Het is wel zo." "Ja." roept de hele klas in koor. "Nou gaan we nog uitstappen?" roept de buschauffeur. "Ja." zegt meester Tom. Toen wij uitstapten zagen we helemaal niks, het was zo mistig dat je niks zag. Alle meiden begonnen te gillen. Tadjay gaf Bianca een kusje en zei: "Je hoeft niet bang te zijn." Bianca vond dat wel fijn dat Tadjay dat deed. Toen reed de bus opeens weg, iedereen was stil.

Ze zagen de meester niet meer. Toen zei Brian: "Hij heeft de meester mee genomen, de heks. Ik vond hem al eng nu weet ik dus waarom. Nu zijn we helemaal alleen hier in dit spookbos." Toen zei Artjom: "We moeten wel bij elkaar blijven anders zijn we elkaar nog kwijt. Toen hoorden we geritsel in de bosjes. Alle meiden begonnen weer te krijsen en gillen en lawaai maken. Toen zeiden Sjors en Stan: "Ik koor kophouden stomme meiden." "We proberen hier te luisteren wat het is en er naar toe te lopen en jullie maken alsmaar lawaai, ga lekker weg of zo." "Toen zei Demi: "Nou dit is echt goed." Artjom zegt: "Net dat we bij elkaar moeten blijven en jullie gaan ruzie maken en dan is het onze schuld?" "Ja Mikal!" "Oké" zei Damaris "Dan splitsen we op wat jij wilt." "Oké, dat is zo'n geen goed idee, ik ben tegen." zei IJsbrand, Demi, Damaris, Bianca en Brian. Tadjay zei ik ben ook tegen want mijn Bianca is ook tegen." Oké we blijven bij elkaar." Heeft iemand een mobiele dan kunnen we iemand bellen om te vragen of ze ons komen op

halen?” zei Simone. “Ja ik heb er wel een.” zei Demi. “Shit heb geen bereik hier in dit idiote bos.” “We moeten maar eens gaan lopen.” zei Eduard. En ze lopen en lopen en lopen tot ze bij een klein mini huisje aan komen. “HEE” roept Bonisa hard “Een huis misschien weet die wel waar we zijn. Laten er maar niet in gaan je weet niet wat er in zit misschien we een vampier? Of zo.” zei IJsbrand. ‘HAHAHA een vampier lachte” Tadjay. “Ja een vampier” zei IJsbrand nog eens. “Ja je hebt gelijk, we kunnen beter doorlopen” zei Fabienne “Nee zei Bonisa, misschien hebben hun wel eten ik heb honger.” “We kijken wel even door het raampje.” zei Damaris. We gingen kijken. We zagen een meneer zitten met hele grote tanden die over zijn mond groeiden. Het was echt heel eng. Tadjay klopte tegen het raampje aan. De enge meneer keek om, we gilden en sprongen en renden weg. Maar de jongens zeiden: “Kom, we gaan terug, ik wil weten wie daar zit het leek heel erg op de meester.” Zei Stan. “Nee we gaan echt niet meer terug.” zei Inge. “Nou ik wil eigenlijk ook niet meer terug” zei Brian “want ik ben ook een beetje bang.” “HAHA” lachte Tadjay. “Kom gewoon.” zei Souhaila “Ik bescherm je wel wees maar niet bang.” “Oké zei Brian. “Ik ga voor.” zei Sjors. En daar liepen we weer ,op zoek naar het vreemde huis. “Daar is het.” roept Henri hard. We keken weer door het raampje hij was weg. “Gewoon weg.” zei Simone. “Nee hij is er vast nog wel, hij zit misschien wel gewoon een grote boodschap te doen.” zei Eduard met een grote lag op zijn gezicht. “Haha, wat grappig hoor.” zei Inge die met een heel eng gezicht naar ons keek. IJsbrand voelde opeens een hand op zijn schouder hij gilde zich kapot. “Sorry hoor.” zei Bonisa “Ik viel bijna.” “Je liet me schrikken joh.” zei IJsbrand. “Ja, mij ook.” zei Henri!

“Wat hoor ik nou?” Wat is dat we hoorden een geritsel achter ons in de bosjes. Opeens was iedereen stil, niemand zei wat. Toen hoorden we opeens een heel hard gekrijs, het leek wel op de meesters stem, maar dat zal wel niet. We liepen naar de bosjes. Toen zagen we een hele enge man zitten. ‘Ik hou dit niet meer.” zei Demi en viel vlouw. Heel veel kinderen begonnen te krijsen. Toen kwam Demi weer bij. “Jammer.” hoorden we een man achter ons zeggen “Anders had ik een lekker hapje vanavond.” We keken op eens niet meer naar Demi maar naar die enge man. Brian zei dat we met een sprint weg moeste rennen maar die enge meneer zei: “Waarom gaan jullie, jullie zijn er pas net.” “Ja, het was net zo gezellig maar we moeten weer eens gaan anders komen we te laat thuis.” zei Artjom. Toen greep de enge man naar zijn eigen hoofd en trok daar iets van af het was het waaaas... het was een masker. Nu ging het echt te ver en het was dood ,maar dan echt dood stil. Niemand zei wat. Tot die enge meneer zei dat hij onze meester was. Niemand geloofde het. Toen zei Mikal: “Verrek het is echt zo.” Toen kwam de meester dicht bij ons staan en zei: “Ik heb jullie mooi te pakken genomen. Was dit een leuk schoolreisje of niet?” Het was nog steeds heel erg stil maar toen opeens begonnen ze allemaal heel hard te lachen, behalve Demi en Inge, want die waren echt heel erg geschrokken vooral Demi want die viel vlouw. “O ja, dat was waar ook Demi is vlouw gevallen. En dat heb jij allemaal veroorzaakt.” schreeuwde de meisjes “Het was toch ook wel grappig.” zei Brian. “O ja, alsof jij niet bang was, laat me niet lagen” zei Shouhaila. “Sorry Demi.” zei de meester het was niet de bedoeling.” “Oké dan is het goed.” “Kom we gaan terug.” zei de meester. “Ja maar hoe?” vroeg Tadjay. “Nou ik weet de weg hier wel hoor.” zei de meester. Daar stond de bus al op ons te wachten met de buschauffeur.

“Dus jullie hebben dit allemaal expres gedaan? En weten onze ouders het ook?” vroeg Inge “Ja iedereen wist het al.” zei de meester lachend. Toen we weer terug waren bij school zeiden we allemaal: “Dit was het leukste schoolreisje ooit.” “Nou dat is mooi.” zei de meester. “Gelukkig is alles weer goed. Tot morgen.” zei de meester. “Tot morgen.” zeiden de kinderen.

DE ZOMBIEKINDEREN

Meester Dik van groep 8 kwam een week geleden 's morgens binnen met het goede nieuws dat we op schoolreisje gingen. En vandaag gaan we op schoolreisje ik(Mikal) en mijn klasgenoten: Brian B, Sjors, Stan, IJsbrand, Eduard, Tadjay, Artjom, Henri, Maikel, Demi, Bonisa, Damaris, Fabienne, Bianca, Inge, Simone, Souhaila. Brian B en Damaris hebben verkering. En Fabienne en Sjors hebben ook verkering en Tadjay en Demi hebben verkering.

We rijden nu met de bus naar Ouwehands dierenpark. Maar daar zijn we al zo vaak geweest dus nu ben ik het wel een beetje zat!

Maar opeens stopt de bus bij een donker mistig bos. Dan stapt de chauffeur uit en loopt in het donkere mistige bos..... en toen gingen ik, Brian B, Henri, en Demi het donkere mistige bos in...Eigenlijk durfde Henri niet maar hij moest toch mee. Toen we bijna in het bos waren hoorden we het harde gekrijs van de chauffeur. En toen was het stil... Te stil... toen zei ik: "Wat is er nou? Zijn jullie bang?" "Ik niet hoor" zeiden Brian B en Demi tegelijk. "En jij?" "Nee hoor". Zei Henri. Toen hoorde ze een raar en een kwaadaardig gelach. "Haha haha". "Hoorden jullie dat?" zei Brian B met een angstige stem. Iedereen knikte. "Nou en". Zei Demi. "Ja, nou en." zei ik. "Maar die lach lijkt wel verdacht veel op een kinderlach." Zei Henri. "Ja zeg dat wel." "Maar wat doen...".Demi werd onderbroken door Brian B. "hé kijk, een huis!" zei Brian B opeens. "goed gezien man." zei Henri. "Maar hoe komen we daar?" vroeg Demi. "Ik heb geen idee." Zei ik. "Hé kijk, voetsporen." "We moeten die voetstappen volgen want die gaan geloof ik naar dat witte huis." Zei Demi. "T 'zal wel." Zei Brian B. De kinderen volgen de voetsporen en komen bij het huis. "Nou ddaar zijn we dan." Zei Henri met een angstige stem. "Inderdaad." Ha haha. "Daar hoor ik het weer." "Ach joh, schei uit!" "Maar..." "Dat verbeel je maar." "Dat zal het wel zijn." "Dammit!" "Wat?" "Het hek zit op slot!" "Vind je het gek bij zo'n oud roest huis." "Zo ziet het er anders niet uit." "Man, het lijkt net het spookhuis van Disneyland." "Welke?" "Disneyland Parijs." "We moeten een plan bedenken om door de poort te gaan." "Hé, zagen jullie dat?" "Wat?" "Die schaduw, bij dat raam rechtsboven." "Dat verbeel je je vast weer." "Ja vast." "Ik heb een ijzerdraad... misschien kan ik hem open krijgen." "Ja vast, of dat lukt." "Open!" "Dat meen je niet!" "Jawel hoor." "We moeten opsplitsen." "Wat? Waarom?" "Er zijn twee deuren en allebei aan de zijkant." "Maar wie gaat met Wie?" "Ik ga met Brian B, en jij gaat met Demi". "Oké." "Ik en Brian gaan naar de rechterdeur en jullie naar de linker." "Oké baas." "Ach joh houd je mond man." "Maar waarom gaan we niet door de voordeur?" "Dan gebeuren er de ergste dingen." "Zoals?" "Nou er kan een groot monster uitkomen en ons opeten." "Of er komen zombies." "Onzin!" "Oké ga er dan maar eens in." "Als je toch alles onzin vindt." "Oké, dan ga ik er toch in." "En Demi liep naar de voordeur." "Is ze gek geworden?!?" "Ik denk het." "Zie je, niks aan de hand." "DDDemi." "Wat?!?!" "De deur, gaat open." "††††††††††††††††!!!!!!!" "Een akelig geluid gaat door het hele huis heen." "Er is tenminste

geen groot monster." "En er zijn geen zombies." "Dat is waar." "Het lijkt nog steeds niet oud en het is helemaal opgeruimd." "Ja en er is geen puntje stof te bekennen." "En geen spinnenweb." "Het lijkt wel op een villa van vroeger."

"Nou..." "Heb je niet meegedaan met de geschiedenisles van eergisteren." "Natuurlijk wel!" "Wat was dan de les?" "Euuuhhhh, poep?" "Eeeehhh, fout." "Villa's van vroeger." "Houd nu maar op over geschiedenis, want we zitten hier in een eng spookhuis." "Hallo beste kinderen, wil je met mij spelen?" "Horen jullie ook een kinderstem?" "Jjja." "Willen jullie nou met mij spelen?" "Rennen!!!!" "Maar er is toch niemand." "Nu wel." "Aaaahhhh!!!. Een zombie!!!!" "Blijf nou, ik wil jullie alleen maar opeten." "Oké nu wel rennen. Aaaahhh!!!!" "Jullie kunnen toch niet ontsnappen!" "Want mensen zijn zwak!" "Ieder geval meisjes!" "Wat?!?!?" "Je hebt me wel gehoord." "Nu ga je eraan!" "Oja?" "Ja!" "Baf!!!" "Demi, hoe flik jij dat?" "Oefenen." "We moeten dat huis vernietigen." "Maar hoe?" "Ik heb in het huis dynamieten zien liggen." "Waar?" "Bij de trap." Maar hoe komen we daar?" "We verzinnen wel iets." "Kom we gaan." "Oké baas." "Hou daar toch eens mee op." "Mij best, baas." "Daar is het huis weer." "Kom we gaan naar binnen." "Kijk daar zijn de zombies weer!" "Maar dan heel erg veel." "Ik en Brian vechten wel en jullie pakken de dynamieten." "Brian." "Wat?" "Dit lijkt net een Royal Rumble match. Maar dan wel tegen zombies." "Maar dan is het nu tijd voor de: R.K.O. en de pedigree!" "Mij best." 10 minuten later... "klaar?" "Ja!" "Steek maar aan!" "Doe ik!" "klaar?" "Ja." "Rennen!" "Kaboem!!!!!!!!!!" "Klus geklaard!" "Nog niet." "Waarom?" "Omdat we nog de rest moeten vinden." "Dat is waar." "Hé." "Wat?" "Daar is iets geels, misschien is dat de bus wel." "Kom op dan!" "Nee niet de bus." "Maar wat dan wel?" "Ik heb geen idee maar ik denk niet iets goeds." "Yep." "Boe!" "Aaahhh!" "Ik ben het maar." "Maikel." "Gelukkig maar." "Weet jij misschien waar de rest van de klas is?" "Nee maar misschien kan ik jullie helpen." "Oké dan gaan we maar." "Eeeuh... Wat?" "Welke kant precies?" "Ik denk naar links." "Oké we gaan naar rechts." "Maar..." "We gaan naar rechts zei ik." "Oké, mij best." "Weet je zeker dat we naar links moeten?" "Ja." "Het word nu wel erg mistig hoor Mikal." "Ach joh zeur niet zo! Kijk een kaart." "We waren bij een bushalte gestopt, toch?" "Ja. Dan moeten we helemaal naar de andere kant van dit enge plekie. En dat duurt zo'n 45 minuten." "Dus we moesten toch linksaf." "Maar dat is weer bij dat verdoemde huis!" "Maar die is toch opgeblazen." "Owja da's waar." 45 minuten later... "We zijn er eindelijk. Ja." "Daar zijn jullie." "Hoi meester Tom." "Hallo kinderen zijn jullie ongedeerd?" "Ja hoor." "Een andere buschauffeur komt onderweg om ons optehalen." "Wanneer is hij er?" "Toetoeeeeet!" "Nu. Oké instappen allemaal!"

En zo komt het allemaal toch nog goed!

VERDWAALD IN HET BOS

Op vrijdag 10 september ging groep 7 naar het kasteel van Robin Hood, maar er was een probleem. Maar het schoolreisje ging op andere wijze toch goed gekomen. Terwijl er vreemde dingen gebeuren zoals dat er een vampier komt of een raar meisje.

'Ja hallo' zegt Artjom tegen Henri. 'Wat is er?' vraagt Henri aan Artjom. "De chauffeur gaat zomaar weg." zegt Artjom "Ja, dat is zo" zei meester Tom. He wacht eens hij word een weerwolf "zegt Brian "dsssNee." zegt Mikal 'Dat is een bever' "Oh ja." zegt Brian. En op eens kwam er een hard gegil uit het bos en je hoort "Help! Help!"

Toen er iemand de bus uit hoorden komen zag je een persoon, alleen maar een klein meisje. Demi Damaris Fabienne enz. zeiden allemaal, wat een schattig meisje. Meester Tom zei "niet aanraken" maar het was al te laat, er klonk een hard geluid van dat ene meisje en er kwam veel rook uit dat ene meisje. Toen al het rook weg was, was ook het meisje verdwenen. En op eens zei Stan "kijk uit die gevaarlijke schrijver Onoval dat is toch een schrijvende vampier?" "ja ja" zei meester Tom. "Ga nu snel de bus maar in voordat jullie nog wat overkomt, en dan moet ik al het verantwoordelijkheid op mij af krijgen." een minuutje of 12 later was iedereen de bus in, maar Stan niet. Brian sprong op hem, maar de deur klapte dicht en er was op eens weer een chauffeur. Maar je zag hem niet op eens rijde hij wel 100 km/per uur en Brian was nog net op tijd binnen. Anders was hij in het donkere mistige bos gebleven. Daarna vroeg Brian "waar zijn we eigenlijk?" Het schemerige spook zei "Jullie zitten in de Griezibus der toten."

"Dat is niet zo goed toch?" zegt Meester Tom en er is nog iets, Onoval is binnen gekomen. "rennen" zei Brian tegen Sjors. "Whaa, Onoval!" zei Artjom. Toen iedereen uit de bus wilde ging deur maar niet open. Totdat de chauffeur zei "jullie blijven hier."

"Ja ja zeker weer voor een minuut of 3" Dat vond hij niet grappig.

Dus nam hij wraak. Hij liet alle spookmensen komen, zoals Magere Hein, Frankenstein, Chuck, enz. wel eng, maar opeens ging de deur. Open vrijheid en gingen toen weer terug naar het begin plaats, maar daarna was opeens Mikal verdwenen. Ze gingen verder en toen verdween opeens Tadjay, daarna was Souhaila aan de beurt en toen was ook de halve klas weg. Het is een raadsel toen de halve klas hoorde "Help, help!" het waren alle kinderen die gevangen waren. Daarna liep groep 7 terug. We gingen we de bus zoeken. Toen Meester Tom opeens een bron met zoetwater vond. Toen iedereen er op af stormde want het was al weer tien uur 's avonds. Groep 7 was van 6 uur t/m 10 uur zonder eten en drinken. Toen Sjors opeens zei "het is een val" nee" echt wel" zij Sjors weer

Iedereen was bang dat er niemand zou terug keren maar er kwam geritsel uit de heg, dat was een raar gevoel. Ik zei tegen Stan "Rennen" Mikal zei "snel, snel het is gevaarlijk" toen we opeens hoorde ik zit achter jullie aan en je ziet me niet Whaa Whaa. "Waar is hij?" vroeg hij. En opeens zag je hem, het was een vampier die zei "ik scheur jouw kleren kapot." Iedereen rende weg toen opeens Tadjay uit het pak kwam "haha." "Het pak is uitgescheurd he?" "Ja echt wel." zei Demi "Jonge jonge, je hebt ons goed laten schrikken, jij gaat straks een jaar opschrijven dat ik de klas heb laten schrikken" zei Meester Tom

Toen we iets verder waren kwamen wij een trol tegen en hij zei ' Welkom wezens, wat hebben jullie hier te zoeken in Trol land'. "O, niks hoor" "hihi" "waarom zijn jullie aan het lachen?" "nou zoon kind in Trol land liep heel grappig." Toen we opeens het kasteel zagen. We luisterden niet meer naar de trol en hij zei "oh willen jullie naar dat kasteel. Dat mag wel ,maar je komt niet levend terug" "ja ja" zeiden alle kinderen. Toen we naar het kasteel gingen hoorden we al raren dingen. Toen we binnen waren zei iedereen "dit gaat fout aflopen."

Toen we opeens iemand hoorden "hallo, ik moet jullie verwelkomen." Kom laten we eerst maar eens naar de woonkamer gaan." net toen hij omdraiden kreeg hij groene ogen.

Toen we in de woonkamer waren gingen alle deuren opeens op slot de gastheer zei "Nu heb ik jullie eindelijk, haha" toen iedereen in de woonkamer was. Was Brian nog achter de deuren. Toen je haha jullie komen nooit weg uit kasteel Robin Hood hoorde. een uur later was groep7 er nog niet uit het was uiteindelijk 00:00 geworden totdat Mikal zei" Had ik maar een telefoon" He, wacht eens ik heb een telefoon ik bel gelijk 112."Nee!" want dan ontvoerd hij Brian "en opeens boem!!!!!!!!!! "Dat was het we zijn verdoemd" "Nee hoor, kijk we zijn vrij ,vrede." en opeens kwam na de omploffing een meneer hij zei"hhh-allo iiiii-k bbb-en Bbb-iber JJJ-honnhy" oké, hem het maak niet uit wie je bent maar we gaan nu weg "Zei IJsbrand.

En opeens kwam er iemand achter hem staan "Oemba Oeka""Freddie op houden" zei Bibber Johnny "nou zoals jullie weten zijn we in....."en toen was het stil in kasteel Robin Hood. Toen het uiteindelijk half negen uur s' morgens was ging er een telefoon trrrrrring trrrring. "Hallo, wie is daar "He, ik ben het Brian." "De deur is open, kom op we hebben vrijheid' kom op naar buiten we hebben vrijheid" zei Maikel. Alle 18 kinderen stonden op straat en toen de bus kwam zei Mikal" Dit is toch niet de slechte bus " hallo maatjes" zei de goede chauffeur

" Oh nee dat is niet de slechte bus" zei Maikel" Maar waar moeten we nu naar toe we zitten vast in het bos "He, mijn schatje kan dit wel aan we gaan gewoon door het bos heen door alle bomen " Maar dat overleven we niet."

“Ach Joh dat lukt wel” “Nou, oké” toen we in de bus stapte zei de chauffeur “Doe je riemen vast want het gaat snel” klik klik en daar de volgende riemen .

Roem roem en opeens reden we door de bomen toen ah iedereen gilte en boem “We zijn thuis “ maaamaaa” riep iedereen

Meester Tom is weg!

“Yes, het is maandag ochtend.” zei ik, toen ik wakker werd! Ik kleepte me snel aan, pakte mijn laatste dingen in en ging Inge ophalen. “Goedemorgen, Simone. Vandaag gaan we op schoolreis!”, zei Inge enthousiast toen ze de deur open deed. “Waar is je koffer dan?”, vroeg ik nieuwsgierig. “Hij staat nog in mijn kamer, ik pak hem even.”, zei Inge meteen.

Even later op school: “Is iedereen er? Kom we gaan vertrekken.”, zei meester Tom, nadat hij iedereen geteld had. “Souhaila, ben je alweer aan het lachen? Zou je misschien met ons willen delen waarom?”, vroeg meester Tom. “Ja hoor,” zei Souhaila, “Tadjay heeft een mop verteld.” “Okay, dan is het goed,” zei meester Tom, “vertel de mop maar onderweg in de bus”. “Bergen, we komen eraan!” schreeuwde Brian keihard door de bus. “Een hele dag rijden is wel erg lang!”, zei Damaris. “Ik kan er niks aan doen, schat.”, zei meester Tom.

De reis verliep heel gezellig. Na vele moppen en nog veel meer snoep, riep iedereen ineens in koor: “Hèèèllppp de bus glijd uit!”

Henri viel uit de bus, samen met meester Tom. Zij zaten precies naast de deur, die door de val open was gegaan. Inge zei bang, terwijl de bus de berg afgleed: “Kom, laten wij er ook uitspringen! Straks botsen we tegen een rots aan of zo”. “Ja”, zei Bonisa, “kom, we springen met z’n allen: drie, twee, één, ...”. “Stop, ik durf niet!”, zei Souhaila. “Kom op, denk je dan dat wij niet bang zijn?”, zei Inge, “Ik zal je hand vasthouden, Souhaila, en anders vraag je het aan Tadjay”. “Drie, twee, één, spring! Aaaahh AU!”, riep iedereen.

“Waar zijn we nou weer terecht gekomen?”, vroeg ik. “Waar zijn meester Tom en Henri? Wacht, als we de berg opklimmen, dan zien we ze misschien, komen jullie mee?”, zei ik. “Ja, natuurlijk,” zeiden een paar kinderen, “dat is een goed idee.” Maar helaas zagen we door de hoge bomen meester Tom en Henri niet. We liepen terug in de richting waar we vandaan waren gekomen om ze te zoeken, terwijl we steeds hun namen riepen, maar konden ze niet vinden. En niemand had een telefoon meegenomen om ze te kunnen bellen of om hulp te vragen. “We zoeken nu al uren, waar zijn ze toch?”, zuchtte Damaris. “Tja,” zei Sjors, “we weten alleen dat ze een aantal kilometers voor ons uit de bus zijn gevallen.” “Kom,” zei IJsbrand praktisch, “we moeten een overnachtingsplek vinden, want het wordt al bijna donker.” Met z’n allen maakten we een mooie hut van grote takken, die we bedekten met kleine takken met bladeren, zodat we droog bleven als het zou gaan regenen.

De volgende ochtend waren we al vroeg op pad om meester Tom en Henri te zoeken. Gelukkig hadden we nog wat overgebleven snoep als ontbijt. Na een tijd lopen herkende ik de bergen om me heen en zag ik in het dal in de verte zag een dorp liggen wat me wel erg bekend voorkwam. “Jongens,” zei ik, “ik ken het hier, hier ski ik altijd in de winter.” “Oh, gelukkig. Ken je iemand hier die ons kan helpen?”, vroeg Demi. “Ja, hopelijk is mijn oude ski-leraar thuis.”, zei ik. “Ik hoop het ook, want ik wil niet nog een nacht buiten slapen.”, zei Fabiënne. “En ik ook niet!”, riep Souhaila.

Niet veel later hoorden we een bekende stem in de bosjes: “Als jij ooit nog je kinderen terug wilt zien, Tommetje lief, dan moet je me helpen. Pas als je de Yeti te pakken hebt genomen, zal je ze weer kunnen zien.” “Ja, Harja, natuurlijk Harja.”, zei meester Tom. We stonden allemaal verbaasd te luisteren. Die gemene heks had onze meester in haar macht. Ze liepen langs ons heen en meester

Tom leek ons niet te zien. “Het lijkt wel of hij ons niet ziet.”, zei Demi. “Hij is vast betoverd.”, zei Inge. Harja de heks lachte ons uit en gaf ons een gemene knipoog.

“Maar waar is Henri?”, vroeg IJsbrand, toen de heks ver genoeg was om het niet meer te kunnen horen. “Dat weet ik ook niet,” zei ik “maar ik weet wel waar die heks meester Tom mee naartoe neemt. De Yeti is de verschrikkelijke sneeuwman en die woont boven op de berg de ‘Mont Chéry’. Ik weet een snelle weg om daar te komen. Kom mee, dan kunnen we onze meester helpen”. We klommen zo snel we konden, er was een pad recht naar boven, precies onder de cabinelift. Toen we hijgend boven kwamen zagen we meester Tom met de heks al voor een grot staan. “Hoe zijn die daar zo snel gekomen?”, vroeg Damaris, “Sneller dan dat wij geklommen hebben, kan toch niet?”. “Dat moeten speciale krachten zijn geweest.” zei Inge. “Doe niet zo raar, Inge,” zei Bonisa, “ze zijn toch vast niet op een bezem gekomen of zo?” “Je weet het maar nooit,” zei Sjors, “en het maakt eigenlijk ook niets uit. We moeten nu alleen bekijken hoe we meester Tom kunnen helpen.” “Hallo allemaal!”, zei Henri ineens achter ons. We draaiden ons om en waren superblij om Henri weer te zien. “Waar was jij?”, vroeg Sjors. “Ik volgde meester Tom en de heks de hele tijd.”, zei Henri, “Toen we uit de bus waren gevallen en ik na een tijd rollen eindelijk stil lag en om me heen kon kijken, zag ik die heks bij meester Tom zitten en ik hoorde haar een rare spreuk zeggen. Ik zwaaide naar meester Tom, maar hij leek me niet te zien.” “Dat klopt,” zei Sjors, “hij zag ons net ook niet toen hij vlak langs ons heen liep”. “Ik denk,” ging Henri verder “dat die heks de bus van de berg heeft laten glijden.” “Vertel, wat weet je nog meer?”, zei IJsbrand, “Wat wil dat rare mens?” “Zij wil de kracht van de verschrikkelijke sneeuwman.”, zei Henri. “Wat,” riep Sjors, “wat moet ze daar nu mee?” “Wacht, ik leg het uit.”, zei Henri, “Ze wil niet net zo sterk worden, maar ze wil net zo oud kunnen worden als de verschrikkelijke sneeuwman. En om dat te kunnen stelen, heeft ze meester Tom nodig, want alleen een jonge man kan dat doen.” “Vrouwen,” zei Sjors, “wat ze al niet bedenken!” Maar toen hoorde we een enorme hoge gil. “Neeeeee,” riep Harja de heks, “dit wilde ik niet zo!!! Dit moest over honderden jaren verdeeld worden!!!” We renden allemaal dichterbij om te kijken wat er gebeurd was en zagen dat Harja er ineens wel 100 jaar ouder uitzag. Dat was natuurlijk niet haar bedoeling geweest. Harja rende krijsend de berg af. Meester Tom keek naar ons en vroeg: “Wat is er gebeurd? Wat doen jullie hier? Wat doe ik hier eigenlijk?” “Ja,” zei IJsbrand, “dat wilde we jou nu juist vragen.” “Gelukkig kan je ons weer zien.”, zei ik. “Ja, inderdaad,” zei Demi, “je deed wel erg raar. Een beetje eng zelfs.” “Maar niet zo eng als die heks.”, zei Damaris. “Ach, daar zullen we geen last meer van hebben”, zei Inge, “die durft zich vast niet meer te laten zien!”

P.s. De namen van de personen in dit verhaal zijn verzonden en eventuele overeenkomsten met de namen van kinderen en leraren op de school ‘De Wijngaard’ zijn toeval ☺.

Kasteel de dood

Het was een gewone schooldag, de bel ging, iedereen ging naar binnen de meester zei 'we gaan op school reisje' 'joeehoeeee' zei iedereen. Bonisa zei 'waar heen?' De meester antwoordt 'naar kasteel de dood!' 'Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaahe' zei Inge. 'Bangerik' zei Ijsbrand. Toen was de bus er, iedereen rende naar buiten. Bonisa zei 'het avontuur begint hihhi'. Simone zei 'ja Bonisa, je hebt gelijk het avontuur begint'. De bus ging. 'Ik vind het toch een beetje eng' zei Inge. 'Ik moet plassen' zei Tadjay. 'Daar is de wc' zei de buschauffeur.'Oke' zei Tadjay. Pas na 1:30 waren we er bijna, opeens,BOEM, de busband is lek de bus werd groen. Bonisa zei 'het avontuur begint en er is een disco.' Bloed spuit op het raam! 'Eeuuur was dat echt nodig?' zei Bonisa! 'Het lijkt eigenlijk op ketchup, eetsmakelijk allemaal' zei Bonisa weer. Iedereen stapte de bus uit 'we gaan samen naar binnen! 'Wacht, een skelet die neem ik mee als souvenir' zei Bonisa. 'Nee nu gaan we de kasteel in' zei de meester BOEM!!! 'Aaaaaaaaaaaaaaaaaahe' zei Inge. 'Nu begint de avontuur echt' zei Bonisa 'hihahaha.'Waar zijn Inge en Eduard?.' 'Uuuu' zei Bonisa. 'Ze zijn aan het zoenen, al een kwartier! Zei Bonisa 'zijn jullie al uit gezoend Inge en Eduard? 'ja' 'hehe nu kunnen we veder.' Oke hoejoejoehiela aaaaaaaaaaaaaah 'wie was dat?' zei Inge en Fabienne. 'Hahahahahaha ik' zei Bonisa. 'Bij elkaar blijven' zei meester Tom. 'Aaaah' 'wat is dat?' zeiden de meester, Inge, Brian. 'Ik ben de spook van kasteel de dood en ik kom jullie eten rhaaarhoe. 'Aaaaaaahe' zeiden de meester, Inge, Brian, Demi en een paar andere kinderen. 'Hahahaha ik' zei Bonisa. 'Bonisa, dat mag je niet doen' zei meester Tom. 'Oké' zei Bonisa lachend. Opeens zei Bonisa' ik ga met Simone weg in het kasteel want er bestaat geen spook oke. 'Doei. 'Aaah ik word meegenomen' zei juf Harja. 'Ik red je wel lieve schat' zei meester Tom. 'Ik wil met je mee' zei meester Tom weer. 'Hahaha' zeiden Simone en Bonisa tegelijk 'die zie je nooit meer terug. 'Kom we gaan op onderzoek. 'Wat is het donker' zei Simone. Bonisa zei 'ik heb licht. Simone zei 'wat is dat?' 'Een glow in the dark onderbroek' zei Bonisa. 'Hihahaha' zeiden Bonisa en Simone. 'Hoi Harja' zei meester Tom glimlachend. En zei 'rozen zijn rood je lippen zijn blauw en ik zeg ik hou van jou, kus mee' en ze kuste elkaar. 'Zie je dat' zei Simone? 'Ja dat zie ik' zei Bonisa. Meester Tom zei 'je lippen smaken naar aardbeien. 'Ik heb het gefilmd' zei Bonisa. 'Je bent erg' zei Simone. 'Weet ik' zei Bonisa. 'Daar is Damaris, ik laat het filmpje zien' zei Bonisa! 'Damaris kijk' zei Bonisa. 'Hahahahahaha' zei Damaris. 'Nu de meester bevrijden en dan moeten we naar huis. 'Nee geen zin laten we gaan deze plek is saai' zei Bonisa. 'Ik ga terug naar de bus' zei Bonisa. 'Kijk de bus rijdt weg' zei Bonisa. 'En met al mijn snoep' zei Bonisa weer. 'Maar daar ligt mijn slaapzak. Jes bingo' zei Bonisa. 'Echt kijken' zei Damaris. 'Nee, geen echte ,ik bedoel daar mee dat we hier kunnen overnachten' zei Bonisa. 'We je bedoeldt jij' zeiden Fabiënne en een paar andere kinderen tegelijk. 'Nee want ik heb ook voor jullie een slaapzak meegenomen' zei Bonisa. 'Die sukkel heeft wel mijn snoep meegenomen en niet hier achtergelaten nu krijg ik trek. Wacht natuurlijk, mijn snoep ligt in mijn zak en de zak snoep die in de bus ligt is uitdatum en daar zit schimmel op, hahaha had ik expres gedaan voor het geval dat iemand

mijn snoep af zal pakken haha' zei Bonisa weer. 'Ik ga hier echt niet slapen hoor' zeiden Bianca en Inge. 'Wat, zijn jullie bang of zo?' zei Bonisa. 'Nee tuurlijk niet' zeiden Bianca en Inge. 'Nou slaap dan hier in het kasteel' zei Bonisa. 'Wie heeft er trek in appelflappen of in een tosti?' zei Bonisa. 'Dat kan toch niet je heb geen tosti apparaat?' Zei Eduard. 'Haha jewel in mijn tas, ik pak hem wel even, kijk hier is ie' zei Bonisa. 'Ik wil wel een appelflap en ik ook en ik ook' zeiden Eduard, Fabiënne, Mikal. 'He wat zeggen we dan?' Zei Bonisa. 'Ow alstublieft' zeiden Eduard, Fabiënne, Mikal. 'Oke wie wil er een tosti?' zei Bonisa. 'Ik wil wel een tosti alstublieft' zeiden Henri, Demi, Simone, Maikel, Sjors. 'Oke hier eet smakelijk' zei Bonisa. 'Nou ik ga hier slapen' zei Bonisa. 'Ik ga even naar buiten' zei Bonisa. 'Wat doen?' zei Henri. 'Hout halen voor een kampvuur' zei Bonisa terwijl ze naar buiten rende. 'Zo, een stapel droog hout' zei Bonisa en liet het met een klap op de grond vallen. 'Nu nog aansteken' zei Bonisa weer. 'Willen jullie marshmallows bij?' Zei Bonisa en haalde 2, nee 3, nee wel 10 zakken marshmallows tevoorschijn. En een emmer. 'Waar is die emmer voor?' Vroeg Henri vragend. Bonisa antwoorde' voor het geval je moet overgeven. 'Oke' haha zei Henri. 'Ik meen het leterlijk' zei Bonisa. 'Oke ik dacht dat je een grapje maakte' zei Henri. 3 uur later. 'Het is al 5uur 's morgens' zei Bonisa ik ga naar mijn nest ,slaaplekker. 'Aar goedemorgen' zei Bonisa. 'He ik heb een mop het gaat zo, kraait de haan niet bij ochtendrood, gaat het regenen of de haan is dood 'zei Bonisa en doet de slaapzak in haar tas. 'Wat ga je doen?' zei Brian. 'Ik ga de meester redden en juf Harja en dan komt de bus ons ophalen' zei Bonisa. 'Oke ik ga mee en ik ook' zeiden Brian ,Demi. 'Kijk daar zijn ze' zei Bonisa. 'Hoi mees' zeiden Bonisa, Demi , Brian tegelijk. ' Maar je heb de sleutels niet' zei meester Tom. 'Jawel kijk zo hij is open' zei Bonisa. 'Hoe deed je dat?' zei Brian. 'Dat noemen we gewoon oefenen en dat zie ik op films' zei Bonisa. 'Nu rennen de bus is er, zo we zijn er' zei Bonisa en we stapte in de bus. 'Dat was nog eens een avontuur volgend jaar zou ik er nog een keer heen willen' zei Bonisa. Meester Tom antwoordde er op en zei 'dat kan je op je buik schrijven!'

Het school reisje

Het was op een morgen toen wij vertrokken van school om naar circus als schoolreisje te gaan. Meester Tom was de bestuurder van de bus hij is een heel enge man hij had veel haren aan zijn voeten en hij had een hele kaal hoofd. De meester kon in een vampier veranderende bus was heel erg mistig en had geschuurde stoelen ,de meisjes weigerden om in de bus te gaan zitten . en op gegeven moment kwamen we aan bij de circus .en we zagen allemaal vleesetende dieren in het circus .Alle kinderen waren bang maar de meester zei geen zorgen kinderen ik bescherm jullie wel. Er waren allemaal attracties maar alles zag er zo oud uit en we zagen vlak in de buurt een kerkhof. De meester zei niemand moet in de buurt van het kerkhof komen! . Maar Eduard die zei niks om bang voor te zijn ik ben al zo veel keer bij een kerkhof geweest. Eduard weigert te luisteren naar de meester. Toen we door liepen, om naar een ander attractie te gaan bleven Brian en Eduard stiekem achter en Brian zei tegen Eduard kom je ben toch niet bang voor Kerkhoff? Ja, ik ben niet bang om naar een kerkhof te gaan. Brian zei kom we gaan naar het kerkhof en ze gingen naar de kerk hof terwijl de ander naar attracties gaan. Toen zagen Eduard en Brian zagen allemaal bomen en graven van mensen en de bomen hadden hele dikke wortels en opeens stond Brian op een graf van iemand en Eduard schreeuwde niet op staaaaaaaaaaaaaan! De doden kunnen opstaan en je meenemen in hun graf ik geloof er niks van of geloof jij nog in sprookjes of zo zei Brian. Na een tijdje vroeg de meester waar zijn Brian en Eduard? En iedereen knikte van nee. Bij het kerkhof zagen Brian en Eduard een hand uit een graf komen en ze werden allemaal bang . Eduard zij geloof jij me nu dat er doden uit hun graf kunnen komen? Brian schreeuwde het is een zombie hij gaat ons straks mee nemen!!! Eduard zei tegen Brian niet bewegen anders komt hij hierheen. Oké zij Brian huilend. En Brian huilde en huilde ik moest niet hier komen als we naar de meester hadden geluisterd had dit niet gebeurd. De meester zij ze zijn stiekem weggegaan. Als ik ze zie straf ik ze! Kinderen we gaan naar het kerkhof. Maar Demi en Inge zijden ik ben bang voor het Kerkhoffs ik vind graven eng oké jullie mogen naast mij gaan lopen oké zeiden Demi en Inge jankend en ze hielden de meester aan zijn twee armen vast. De groep kinderen uit ons klas liepen de poort binnen en iedereen werd bang de plek was helemaal mistig.

Sjors werd ook bang en zei meester mag ik ook naast u gaan lopen? Nee, je bent een jongen en jongens horen niet bang te zijn. Oké, meester en Sjors rende naar voren en hoorde iemand huilen en schreeuwde heel hard. Dan hoef je toch niet gaan schreeuwen zij meester boos het hier een kerkhof en je hoort hier rustig te zijn. En IJsbrand zei misschien zijn het Eduard en Brian die jij hoorde huilen. Volg het geluid! Zij IJsbrand Iedereen volg het geluid zei de meest en . Daarna zagen we Eduard en Brian aan een boom zitten, te huilen en we rende direct naar hun toe. Tadjay zei is alles goed? Eduard :Ja maar niet helemaal. We zagen een hand uit het graf! Komen IJsbrand zij Inge kijk eens naar dat graf Inge gilte heel hard . Niet gillen zij Eduard ander worden de doden wakker. IJsbrand zij ik geloof daar niks van. opeens hoorden wij een hele grote stem en die zei . jullie moeten verdwijnen uit mijn graf of ik pak jullie allemaal IJsbrand zij pak mij als je blijf als je blieeeeeeeeeef opeens bewoog een hele dikke wortel pakte IJsbrand aan zijn voeten en trok hem de graf in. De meester werd woedend en woedend en veranderde in een vampier en schreeuwde heel hard ik laat niemand meer van onze groep weg gaan ik ben het zat! .Hij rende en rende maar het was te laat IJsbrand was al verdwenen en de stem kwam weer en zei weer verdwijn uit mijn kerkhof of ik pak jullie allemaal. De meester zei ik ga niet weg zonder IJsbrand.Het stem lachte heel hard ha ha ha jullie luisteren nooit. Ik zeg het nog maar een keer verdwijn uit mijn graf! En opeens volgde de meester het geluid en zag een heel oud huis en een hele oude man in en heel veel kom computers o dus jij laat die wortels bewegen dus dit allemaal wordt door jou bestuurd! En de oude man zei ik wil niemand hier hebben. De meester zei ik bel de politie voor jou oud lelijke man en alle kinderen kwamen er bij. De meester zei wat vinden jullie kinderen moeten we de politie bellen? Jaaaaaaazee zei iedereen o o o het is een skoebi doo moment zei Sjors . Iedereen zij dat dit de beste schoolreisje ter wereld was .

Schoolreisje

Het was donderdag 15 februari, we gingen op schoolreisje. Demi was smoor verliefd op Stan de Haas en Damaris was smoor verliefd op Sjors. Daarna gingen we naar de bus, halverwege moest de meester naar de wc. Alleen toen hij naar de wc moest, werd hij op gevreten door een monster. De hele klas vond het erg, behalve Stan. En de hele klas riep in koor ga zelf dan als je durft. toen durfde Stan niet meer de buschauffeur zei dat we een lekke band hadden hij moest de band repareren. Daarna was de buschauffeur klaar met repareren met de banden.

Toen reden we verder zonder meester Tom, dat was niet leuk. Alleen maakte Henri een grapje en Souhaila schoot in de lach en iedereen moest lachen . Daarna was het weer stil. Alleen stonden Demi en Stan de hele tijd te zoenen en Damaris en Sjors stonden ook de hele tijd te zoenen. Souhaila zei dat ze smoor verliefd was op Maikel. Zij zaten ook alleen maar te zoenen. Toen waren we bij het spookdorp, iedereen was bang voor de spoken die we zagen. We moesten in de spookschool naar binnen zonder een begeleider, want meester Tom was op gevreten door een monster. Want dat vond Stan de Haas grappig.

Alleen meester Elmer kwam aan, met de auto. Dat had Demi geregeld met haar mobiel. Maar ze ging Stan weer kussen , als elke dag stond ze Stan te kussen en dat vonden ze allebei hartstikke lekker om met elkaar te kussen alleen werd meester Elmer ook opgevreten door een heel groot monster. We waren weer allemaal bang, maar IJsbrand vond het niet zo erg dat meester Elmer werd opgevreten. Maar IJsbrand durfde niet alleen te gaan lopen in de spookschool want hij was ook bang. Stan had een goed idee om in twee groepen op te splitsen een groep van meisjes en een groep van jongens. IJsbrand zei tegen Sjors". Dat hij verliefd was op Bonisa". Sjors riep door de spookschool "IJsbrand is verliefde op Bonisa".En IJsbrand riep dat hij niet op Bonisa verliefd was maar Stan was ook bang en ging naar meiden, die niet bang waren. Hij zei tegen Simone" Dat hij ook op haar verliefd was." Demi werd boos op Stan omdat hij ook verliefd op Simone. We hoorden na de ruzie van Demi en Stan de jongens gillen, ze kwamen naar ons en zeiden dat ze bang waren, meisjes zijn beter in niet bang zijn maar we gingen met de hele klas door de spookstad lopen het was best wel vies in het spookdorp. We hadden geen drinken en eten, we konden niet ui de vieze vijver drinken. We konden geen eten halen maar Henri had nog cake gebakken, iedereen kreeg een stuk cake. Op eens zei Eduard dat hij verliefd was op Fabienne. Stan vroeg aan Demi of ze verkering met hem wilde en Demi zei" ja ik wil met je verkering." We gingen naar de andere kant van het spookdorp, we zagen een vel licht in de verte en daar was het nieuwe dorp we gingen eerst wat eten en wat te drinken en toen moesten we ook nog meester Tom en meester Elmer zoeken. Tijdens het eten zei Tadjay dat hij verkering vragen aan Inge. En Inge zei ook nog "ja ik wil graag met je verkering." Meester Tom was daarna ontsnapt toen wij weg waren en gingen eten. Toen kwam meester Tom er weer aan gerend en vertelde over het verhaal over het monster die hem wilde op eten. "Het was eerst best wel eng toen het monster er aan kwam en me wilde op

verten, toen sloeg ik hem met mijn tas in zijn gezicht geslagen” Maar meester” Sjors . “ Dan moeten we nu nog alleen meester Elmer vinden zei Stan er bij. Meester Tom vond het een goed idee, we gingen naar het spookdorp .Maar Stan en IJsbrand durfden niet meer zeiden ze tegelijk. Maar van meester Tom moesten ze toch gaan, anders mogen ze niet meer op schoolreisje gaan, dat vonden ze niet leuk toen wilde Stan bij zijn liefje zijn om haar te kussen want dat vond Demi wel stoer want ze hadden verkering. We gingen in het enge bos op zoek naar meester Elmer, de meeste kinderen vonden het best wel eng maar sommige stelletjes gingen ook veel zoenen tussendoor. Mikal zei tegen IJsbrand dat hij stiekem verliefd was op Bonisa. IJsbrand zei tegen Bonisa dat Mikal verliefd op haar was. Maar IJsbrand was ook verliefd op Bonisa, hij kreeg ruzie met Mikal maar ze vonden het ook best wel eng in het bos toen ze het monster weer zagen. Brian was ook op iemand verliefd, dat schreeuwde hij door het hele bos dat hij verliefd was Simone. Simone schrok toen hij dat zei. Stan had pech toen Brian dat over Simone zei dat hij haar leuk vond. We zagen de meester in de mond van het monster en meester Tom red meester Elmer van het monster. Hij sloeg het monster drie keer in zijn gezicht en het monster viel neer op de grond en meester Elmer kwam er gelukkig uit de mond van het monster. We gingen ook nog wat eten en drinken in het nieuwe dorp en ook nog even in de nieuwe school kijken. En we kregen daar les over het spookdorp en dat was bijna hetzelfde verhaal als dat wij hebben beleefd dit schoolreisje.

Vrije school dag?

Pieeeeepppp! Baf eindelijk die wekker is uit! “Opschieten!” Ja, mam ik kom al!” Ik ben erg moe, denk ik. Maar ja elke school dag moet ik toch weer uit bed. En dat is niet zo leuk! Was er maar een keer een avontuur denk ik. Dat zal echt leuk lijken.

Op het school plein is het erg druk. “Hé, Sjors wat is er eigenlijk aan de hand? Ik weet het ook niet goed hoor. Maar ik weet wel dat meester Tom een rare brief heeft gevonden.”

Later in de klas. Leest de meester voor.

Beste kindertjes... jullie moeten op onderzoek in het...

Huis. Als jullie een keer naar schoolreisje gaan dan moeten

jullie naar dit adres: Plaats De Dood. Straat: Het Doden

hoekje... Nummer IV.

“Dat is raar!” Zei Ijsbrand, “de plaats bestaat denk ik helemaal niet toch? En die Romeinse cijfers?” En waarom stond er niet gewoon een 4!” “Ik weet het ook niet hoor” zie demi met een diepe zucht. “Waar gaat het over? Meester Tom?” Zei Damaris met een opwindende stem. “Het gaat over die brief.” Fluisterde Fabiënne tegen Damaris. “Nou” zei de meester. “Jullie gaan allemaal op de computer zoeken, of de plaats echt bestaat!” Iedereen ging achter een computer. Ik zat naast Mikal en Simone. “HA HA! Die straat Zou echt niet bestaan hoor!” Zei Simone met een lachende stem! “Nou kijk hier eens alle augurken nog op een rijtje! “Het bestaat echt!” Bestaat het echt”? Vraagt de meester. “De dode hoek?” “Ik denk van wel ja! Waarom niet.”

In de pauze. “Mmm.... “Toch wel raar hoor” zei Bonisa. “Ja, nou het zal dan wel waar zijn” zei Stan. Veel dagen gingen voor bij, iedereen dacht dat het gewoon een grap was. Maar sommige kinderen van groep 7 waren er nog niet van overtuigd, dat het een grapje is.

Schooreisje. We gaan naar het openlucht museum, in Arnhem! Iedereen staat in de rij, “opschieten!” Schreeuwde Eduard, Die achter in de rij stond. “Nou Ed. “Wij kunnen ook niet door lopen hoor, want voor ons staan ook allemaal kinderen” Zei Sjors boos! “He’ he’ eindelijk zijn we veilig in de bus” zei ik met een kreunende stem. Niet veel later staan alle kinderen van groep 5-6-7-8 op de parkeerplaats van het openlucht museum. “is er nog appel sap?” zei Brian gillend door de

menigte heen. “Ja! Er is appelsap Brian! Maar als je dan nu wel op houd met zeuren! BRIAN BARKEY!” Later bij de kassa moesten we erg lang wachten. “Ik wil er in, ik wil er in, ik wil er in, ik wil er in!” Zei Brian met een harde stem. Wij groep7, mogen alleen in het openlucht museum rond lopen, zonder begeleider! En de anderen groepen mogen niet zonder begeleider! Dit wordt een superleuk school reisje! Denk ik

Het kleine enge huis. We lopen met groepjes, de ene groep bestond uit 3 kinderen de anderen groep weer uit 2. We zijn met 9 kinderen. Eerste zagen we allemaal huizen groot, klein, lang, smal, dik, dun, en een vreemd klein, kapot, oud huis. Het huis is niet helemaal zicht baar, er zitten wat planten er voor en ook bomen, onkruid en andere degelijke dingen. De bouw van dat huis is niet erg mooi de stenen waren hellemaal versleten en er zaten allemaal gaten. De meeste mensen die ook in het open lucht museum aan het rond lopen waren zagen het huis nog geen eens, ze lopen gewoon door. Maar wij zagen het huis net weer wel.

“hé, moet je dat zien dat huis is echt geen bijzonder huis hoor voor een museum zoals dit!” zei Demi met een lachende stem. “ja je hebt wel degelijk gelijk! Ik weet zeker dat dat huis geen kwaliteit heeft want, en het is ook geen huis dat in de middeleeuwse tijd bestond hoor!” zei ik met een nadenkende stem. “Kom laten we er een kijkje nemen” nou nee, ik durf niet hoor” zei Bianca met een bange stem. Fabiënne en Damaris huiverde ervan. “Dus alleen Bianca gaat niet mee? Oké, dan ga je toch niet mee, als je niet durft!” zei Inge. “Kom nou, ik zou eigenlijk wel er in willen gaan maar dan moeten jullie nu wel naar binnen gaan want het is bijna twaalf uur!” zei Sjors met een dringende stem.

Niet veel later lopen we allemaal naar binnen. “Wat kraakt deze vloer erg ik denk dat wel een iemand hier door heen kan zakken! Niet zo over dreven doen Brian, straks worden Fabienne en Damaris ook nog bang!” Niet veel later stappen we allenmaal in een kleine kamer met een kapotte stoel, wat blikjes op de grond, en een krat wat vast soms wel als tafel gebruikt wordt.

De brief. In de kamer staat ook een kastje met 2 kapotte laatjes.

Krr.....aak!! “Hé, Brian wat doe je! Je komt niet aan laatjes van een ander!” zei Ijsbrand. Brian gaat toch door omdat hij zo nieuwsgierig is.

In de la ziet hij een brief liggen. “Hé, moet je dat zien!” zei Brian met een verrassende stem. Iedereen komt kijken. In tussen ben ik ook nieuwsgierig geworden. “Maak open die brief! Waar wacht je nog op!” zei ik met een ongeduldige stem. Ja ja! Brian leest voor:

Beste kinderen jullie zijn op het goede spoor..... Want
jullie moeten nog een paar brieven vinden.....Ik
denk wel dat de andere kinderen ook zo'n brief hebben
gevonden..... als jullie alle brieven hebben weten jullie de
oplossing en kunnen jullie de man der duisternis
verslaan.....